

DET ANDRE SEGL

God kveld, venner. La oss alle stå bare et øyeblikk i bønn, om dere vil.

2 Vår Himmelske Far, vi er samlet igjen i denne høytidelige forsamlingen, i kveld, i Herrens tjeneste. Og Du har lovet at hvor enn vi møtes, så mange som to eller tre av oss, at Du ville være midt iblant oss. Og vi kan være sikre på at Du er her, for vi er samlet i Hans Navn.

3 Nå ber vi, Far, at—at Du må komme i kveld og må bryte dette Andre Segl for oss. Og som poeten har sagt, han ønsket å se forbi tidens forheng. Og det er vårt ønske, Herre, er bare å—bare å se forbi og se hva som ligger foran. Og vi ber om at Lammet som hadde blitt slaktet, må komme iblant oss nå og bryte Seglet, og—og åpenbare Det for oss, de tingene vi har behov for å forstå.

4 Der kan være noen her, Herre, som ennå ikke har trådt inn i dette herlige fellesskapet rundt Kristus. Vi ber at, i kveld, at de må ta den Evige avgjørelsen, bli fylt med Guds Ånd.

5 Hvis det er noen syke, Far, ber vi om at Du må helbrede dem. Det er mange lommeørklær som ligger her som jeg holder hendene mine på, til minne om—om Bibelen, om Paulus, der de tok lommeørklær og forklær fra kroppen hans. Urene ånder forlot folket, og de ble helbredet.

6 Vi ser det nære Herrens Komme. Vi vet at tiden nærmer seg. Disse tingene har kommet tilbake til Menigheten, etter nitten hundre år.

7 Nå ber vi, Far, at Du må gi disse tingene vi ber om. Styrk Din tjener, og hjelp Dine tjenere overalt, Herre, og spesielt vi som er samlet her i kveld, at vi må være i stand til å ta imot Ordet. Vi ber i Jesu Navn. Amen.

8 Virkelig godt å være tilbake i Herrens hus igjen i kveld. Og jeg vet at så mange av dere står, jeg—jeg er lei for det, men det er nesten ikke mer vi kan gjøre. Vi—vi fikk menighetslokalet akkurat så . . . utvidet det slik at vi kan ta tre eller fire hundre, tre hundre eller fire hundre flere inn. Men i de spesielle møtene på denne måten, kan det—det ta litt større folkemengder.

9 Nå, åh, jeg har det helt underfullt, når jeg ber, og studerer disse—disse Seglene. Jeg håper dere alle har det, også. [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Jeg er—jeg er sikker på at dere har det. Og hvis Det betyr like mye for dere som Det gjør for meg, er det så visst en . . . har dere det underfullt. Og jeg har en . . .

¹⁰ Jeg ønsker å ringe en kjæreste jeg har, etter møtet. Og dette er bursdagen hennes. Hun er tolv år gammel i dag, Sarah, datteren min. Og så, deretter, i overimorgen, må jeg ta en ny telefon, for det er Beckys bursdag.

¹¹ Og nå, i kveld, studerer vi dette Andre Segl. Og for de første fire Segl er det fire hesteryttere. Og jeg sier dere, i dag skjedde det noe igjen. Og, jeg—jeg, noe som jeg... jeg gikk og fikk tak i det gamle manuskriptet som jeg hadde, som jeg talte over, for lenge siden, og bare satte meg ned der. Og jeg tenkte, "Vel, jeg—jeg gjorde det aller beste jeg kunne." Og mange forfattere og slikt, og jeg tenkte, "Vel, jeg vil lese en stund, og kikke over og se på *dette* og *det*." Og før du vet ordet av det, bare skjer det noe, og det er fullstendig annerledes. Det kommer bare inn annerledes. Så får jeg tak i en blyant ganske raskt og begynner å skrive ned så raskt jeg bare kan, mens Han er der.

¹² Åh, det var bare noe som skjedde for cirka halvannen time siden. Jeg fortalte broder Woods, som kom ned, for bare noen få minutter siden. Bare noe, vet dere. Dere vet, det er mange ting som skjer, som du ganske enkelt ikke kan snakke om, vet dere. Men noe bare skjedde nettopp, som bare hjalp meg så mye.

¹³ Jeg har en venn her et sted i bygningen. Selvfølgelig, er dere alle vennene mine. Denne—denne broderen er broder Lee Vayle. Han er en kjær broder, og en ekte Bibelstudent. Dr. Vayle er en baptist med den Hellige Ånd. Og han er en... Jeg sier ikke dette for å smigre, jeg sier dette kun fordi jeg tror det. Jeg synes han er en av de kyndigste studentene som jeg kjenner til, i våre rekker. Og han skrev bare en liten beskjed til meg her, og sendte den inn der med Billy. Og Billy klarte nesten ikke komme ut, til meg. Og jeg tror... jeg har ikke lest den ferdig, men jeg skulle bare til å si det han sa her. Og jeg leste den nettopp, broder Vayle, om du er her. Jeg leste dette for cirka seks måneder siden.

¹⁴ "Jeg er ikke helt sikker," sa han. "Broder Bill, jeg er ikke helt sikker, men jeg tror at Polycarp var en av Johannes' studenter." Det er korrekt. Han var det. "Jeg tror Irenaeus var en student av—av Polycarp." Det er korrekt, på en prikk. "Irenaeus sa, 'Jesus vil vende tilbake—vil vende tilbake når det siste utvalgte lemmet på Kristi Legeme kommer inn.'"

¹⁵ Det var Irenaeus, rundt fire hundre år ved... etter Kristi død. Han sa, "Når denne siste tidsalderen kommer inn..." Nå, det var i det Pre-Nikenske Rådet. Dere her, som leser... studerer Skriften, og studerer... jeg mener, studerer Bibelens historie, dere finner det i pre-... i det Pre-Nikenske Rådet. Og jeg tror det er den første boken eller den andre boken, dere—dere vil finne det. Og nå, han så det, for mange år siden, slik at han sa, "Ved den siste, siste—siste som er utvalgt, den utvalgte."

¹⁶ Folk tror at utvelgelse er noe som bare er blitt—som bare er blitt klekket ut nå nylig. Du store! Det er en av de eldste lærene som vi har: utvelgelse og kall. Og så Irenaeus, så visst, de ekte Bibelstudentene, har alltid trodd på utvelgelse.

¹⁷ Og Irenaeus var altså en av menighetstidens engler, som vi har sett, mens vi studerte. Vi tror. Selvsagt, nå, at de alle var mysterier. De er alle her, rett, skjult rett her i disse Seglene, ser dere. Og de skal bli åpenbart i den siste tid. Hvordan de begynte med Paulus, og—og Irenaeus, og Martin, og så videre, ned, og har kommet videre ned til den siste tidsalderen.

¹⁸ Og nå, stoler vi nå på at Herren vil velsigne oss i våre anstrengelser i kveld. Nå, vi har . . . Det Første Segl, jeg gledet meg virkelig over det. Det Første Segl, velsignelsene som fulgte med Det, for meg!

¹⁹ Og nå ønsker jeg—jeg ikke holde på dere altfor lenge. Men, dere skjønner, jeg—jeg vil dra videre nå igjen, om noen få kvelder, og etter at dette er over. Og vi må bare på en måte lide en liten stund. Og jeg setter pris på . . .

²⁰ Jeg ser at broder Junior Jackson står der. Jeg . . . Og jeg trodde jeg så broder Ruddell, for en liten stund siden, her et sted. Og brødrene, som er våre søstermenigheter som har leid ut, og de andre. Vi setter virkelig pris på det. Og jeg ser broder Hooper, tror jeg, stå langs veggen der borte, fra Utica, menigheten der. Og vi setter virkelig pris på dere alles fine samarbeid i dette.

²¹ Nå, i går kveld, slik vi alltid liker, i undervisningen om—om Seglene, underviser vi det på samme måte man gjør om—om menighetstidene. Og da vi ble ferdige med å undervise om menighetstiden, den siste gangen da jeg tegnet de opp her på—på talerstolen, på en tavle, hvor mange husker hva som skjedde? Han kom rett ned, gikk rett bak på veggen, i et Lys, og tegnet det av, Selv, rett der på veggen, foran oss alle. Herrens Engel stod rett her foran mange hundre mennesker.

²² Og nå gjør Han—Han noe virkelig overnaturlig nå, også, og derfor bare forventer vi mektige ting. Vi vet ikke . . . Ønsker dere bare å vente på den—den store forventningen, vet ganske enkelt ikke hva som skal skje videre, vet dere, bare—bare venter. Nå, hvor stor Gud er for oss, og hvor underfull! Vi setter virkelig pris på Ham!

²³ Nå, det første og andre vers, jeg vil lese Det, for på en måte å gi en liten bakgrunn. Og deretter vil vi ta det tredje og fjerde vers, for det Andre Segl. Og deretter er det femte og sjette vers det Tredje Segl. Og det syvende og åttende er det . . . To vers til hver hesterytter. Og nå vil jeg at dere skal følge med på hvordan disse fyrene . . . På denne bleke hesten, kanskje . . . Her kommer den, bare fortsetter å forandre seg ettersom den går fremover.

24 Og så skal det store, siste Seglet åpnes, om Gud vil, neste søndag kveld! For, da det skjedde, var det bare, det eneste som skjedde, “var stillhet i Himmelen i en halv time.” Gud hjelpe oss.

25 Nå vil jeg lese det tredje verset nå.

Da han åpnet det andre segl, hørte jeg det andre livsvesenet si: Kom og se!

En annen hest. . . (fjerde vers). . . som var rød, drog ut. Og han som satt på den, ble det gitt å ta freden bort fra jorden, . . . at de skulle drepe hverandre. . . de skulle drepe hverandre. Og det ble gitt ham et stort sverd.

26 Nå, en mystisk ting nå, da Livsvesenet sa til Johannes: “Bare kom og se.” Og han så ikke hva det var. Han så bare et symbol. Og det symbolet, grunnen til at det. . . Han sa: “Kom, se,” men han så et symbol, som han skulle symbolisere det med for menigheten, på en slik måte at de kunne se; inntil den siste tidsalderen kom, og da ville Seglet bli åpnet.

27 Nå, alle forstår det nå, ser dere, Seglene ville bli åpnet. Og er dere ikke glade for å leve i denne tid? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Det, ser dere, ikke bare det, venner, men husk alltid nå, forrige søndag morgen, hva det hele ble grunnlagt på, enkelhet! Skjønner? Enkelt, ydmykt, skjer på en slik måte at folk bare går rett forbi og vet ikke engang at Det skjer.

28 Og, husk, vi ser etter Herrens Komme, når som helst. Og når vi. . . Jeg kom med en uttalelse, om at jeg kanskje Bortrykkelsen ville bli på samme måte. Den vil være ferdig, over, og ingen vil vite noe om det. Det vil bare komme på den måten. Skjønner? Og vanligvis. . . Bare gå tilbake gjennom Bibelen og se hvordan det skjer på den måten. Skjønner?

29 Selv noe så stort som at Herren Jesus kom, visste ingen noe om det. De tenkte, “Den gærningen, en aller annen.” Kirkene sa: “Bare en fanatiker. Vi. . . Han er virkelig sprø.” Sa: “Han er en galning.” “Vi vet at Du er gal.” *Gal* betyr “sprø.” “Vi vet Du har en djevel, og det har gjort Deg sprø. Og Du prøver å lære oss? Når, Du ble født der ute, utenfor ekteskapet. Vi. . . Du ble født i hor. Prøver å lære menn som oss, prestene, og så videre, templet?” Vel, du store, det var en fornærmelse mot dem.

30 Da Johannes kom, hadde blitt snakket om, ned gjennom tidene, fra Jesaja til Malakias. Det var tolv hundre. . . eller syv hundre og tolv år, hadde han blitt sett av profetene, hans komme. Alle så etter at han skulle komme, forventet det når som helst. Men den måten han kom på, han forkynte og gjorde sin tjeneste, og gikk inn i Herligheten.

31 Og ikke engang apostlene visste det, for de spurte Ham. De sa: “Nå, hvis—hvis Menneskesønnen går til Jerusalem, alle disse tingene, for å bli ofret,” sa, “hvorfor sier Skriftene at ‘Elias først må komme’?”

³² Jesus sa: “Han er allerede kommet, og dere visste det ikke. Og han gjorde nøyaktig det Skriften sa han ville gjøre. Og de gjorde mot ham akkurat som de ville.” Skjønner? Og de kunne ikke forstå det. Han sa: “Det var Johannes.”

Og, da, “Åh!” Ser dere, de—de våknet opp, for det. De . . .

³³ Og da, selv, til sist, etter alle tingene Han—Han hadde gjort, og tegnene som Han viste dem, og hadde til og med kalt dem. Sa: “Hvem av dere kan anklage Meg for synd, vantro? Hvis Jeg ikke har gjort nøyaktig hva Skriften sa at Min tjeneste ville gjøre når Jeg kom til jorden, da vis Meg hvor Jeg har syndet. Skjønner? Så vil Jeg—vil Jeg vise dere hva dere skulle være, og la oss se om dere tror det, eller ikke.” Skjønner? Han hadde kommet rett tilbake og sagt: “Dere skulle ha trodd på Meg da Jeg kom.” De gjorde ikke det, ser dere, så de visste bedre enn å gå nærmere innpå Ham, på det. Men Han sa: “Hvem av dere kan anklage Meg for vantro? Skjønner? Har ikke Jeg gjort akkurat hva det var?”

³⁴ Og selv apostlene, som gikk med, snublet. Vi vet hvordan Skriftene lyder. Så endelig, til slutt, sa de: “Nå tror vi. Vi tror at ingen trenger å fortelle Deg, for Du vet alle ting.”

³⁵ Nå, jeg skulle bare ha likt å sett ansiktet Hans. Han må ha sett på dem og sagt: “Vel, tror dere nå? Endelig gikk det opp for dere.” Vel, det skulle ikke være, kanskje, før den tiden, ser dere. Og Gud virker ut alle ting helt riktig, vet dere. Jeg—jeg elsker Ham for det.

³⁶ Men nå tenker vi på vår tidsalder nå. For, begynner jeg å snakke om det, kommer vi ikke inn i disse Seglene, i det hele tatt.

³⁷ Og nå, husk, jeg får mange forespørsler om bønn for de syke. Og jeg ber for de . . . hele tiden, for hver eneste forespørsel jeg får, og for lommeørklærne og slikt. Og hvis vi kan få avsluttet disse Seglene, helt til det siste Segl, søndag morgen . . . Om det er Herrens vilje, ønsker vi bare å ha et gammeldags helbredelsesmøte her, vet dere, der man bare bruker hele formiddagen til å be for de syke. Og jeg—jeg er ganske sikker på at det vil bli et underlig helbredelsesmøte. Skjønner? Jeg har bare en slik følelse, ser dere. Og så, ikke underlig, men det kan være litt underlig for noen, ser dere, hva jeg mener.

³⁸ Nå, hvor stor er Guds nåde, til å åpenbare Sine hemmeligheter for oss i denne tid! Nå, vi vil alle tro at vi lever i den siste tid. Vi tror det. Og husk, hemmelighetene skulle bli åpenbart i den siste tid. Og hvordan åpenbarer Han Sitt Ord, Sine hemmeligheter? Det Bibelen sier. Ønsker dere å lese der Han sier det? La oss slå opp og se hvordan Han åpenbarer Sine hemmeligheter.

³⁹ Nå vil jeg at dere skal lese Amos. Slå over til Amos' Bok, og jeg vil at dere skal lese i det tredje kapitlet av Amos, og det syvende vers. Ja vel. Jeg vil lese det sjette vers, også.

Når det blåser i en trompet i byen, blir ikke folk redde? Når det skjer det en ulykke i en by, er det ikke Herren som har gjort det?

For Herren . . . gjør ingen ting uten at han åpenbarer sine hemmeligheter for sine tjenere profetene.

⁴⁰ Nå, i de siste dager, skal vi . . . er det forutsagt oss at det vil stå frem en—en profet.

⁴¹ Nå, vi vet at vi har hatt alle slag. Nå, jeg innser, etter å ha kikket rundt i kveld, at jeg—jeg taler her hvor det sitter studenter, og jeg—jeg ønsker at dere skal forstå meg. Og vær klar over, at disse lydbåndene brer seg utover verden, ser dere, nesten hele verden. Og jeg vil ikke at dere, under noen omstendighet, skal tro at jeg prøver å introdusere en—en slags kult med Elias' tepper eller kapper. Og alle—alle de tingene, vi har hatt massevis av dem. Men, dere vet, alle de tingene er bare en forløper for det ekte som skal komme, for å villede folket.

⁴² Visste dere at vi hadde falske—falske ledere som stod frem, falske messias'er, før Kristus kom? Sa ikke, sa ikke . . . Læreren på den tiden, den mektige læreren, Gamaliel, da det ble spørsmål om å straffe disse mennene, og så videre, sa han: "La dem være i fred. Hvis det er av Gud, ja, så vil dere stride imot Gud. Men hvis det ikke er av Gud . . ." Sa: "Var det ikke en mann som stod frem, for ikke lenge siden, og førte fire hundre inn i villmarken, og så videre? Vi har de tingene." Hva var det? Alt var en forløper for den ekte Varen da Den kom.

⁴³ Nå, ser dere, satan får frem disse. Følg med på denne karens skarpsindighet som vi snakker om her, satan, hvor vi avslører ham rett her; avkler ham ganske enkelt ved Skriften, og lar dere se hvem han er. Det er det . . . det som skal skje.

⁴⁴ Og, dere husker, han har ikke prøvd å gå inn og være en kommunist, satan har ikke det. Han er en antikrist. "Så lik, at det," sa Jesus, "ville forføre selv de Utvalgte . . ." Og det er De som er skjult i disse Seglene, hvis navn er i Boken helt fra verdens grunnleggelse.

⁴⁵ Han er en listig fyr. Og når han ser dette komme, komme frem, så kaster han alt han kan ut der, for å forstyrre det før det kommer dit. Visste dere at det ville oppstå falske kristuser i de siste dager? Det skulle følge umiddelbart etter dette, etter dette mektige Budskapet som denne broderen vil forkynne, som faktisk vil komme, være salvet i Elias' ånd, umiddelbart.

⁴⁶ Og de vil ta feil av ham. Noen av dem vil tro at han er Messias. Men han vil si strengt, "Nei." For, det må komme på samme måte som Johannes.

⁴⁷ På Johannes Døperens tid, da han kom ut der for å forkynne, sa de til ham: "Er ikke du Messias? Er ikke du Han?"

48 Han sa: “Jeg er ikke det. Jeg er ikke verdig til å løse skoene Hans. Men jeg—jeg døper dere med vann, men Han vil døpe med den Hellige And.” Og Johannes var så sikker på at Han var på jorden, han sa: “Han er iblant dere, et eller annet sted, nå.”

49 Men han kjente Ham ikke før han så det tegnet komme ned over Ham. Så, da han så det Lyset komme ned og spre seg ut som en due, og lyste på Ham, sa han: “Der er Han. Det er Ham.” Men Johannes var den eneste som så Det, vet dere. Johannes var den eneste som hørte Røsten. Resten av dem, ingen hørte Den.

50 Men så når den virkelige, sanne tjeneren kommer frem; sammen med all etterligningen av det, er det for å forvirre folkets sinn. Satan gjør det. Og de som ikke kan skjelne rett fra galt, de bare snubler. Men de Utvalgte gjør ikke det; Bibelen sier han ikke ville være i stand til å forføre de Utvalgte. Og nå, rett før Kristi Komme, sier Bibelen, “Det vil oppstå falske kristuser, og vil utgi seg for å være Kristus, og vil si, ‘Se, folket sier Han er i ørkenen.’ Ikke tro det. ‘Se, Han er i det hemmelige rommet.’ Ikke tro det.”

51 “For som solen skinner fra østen til vesten, slik skal Menneskesønnens Komme være.” Skjønner? Ja, Han vil—Han vil—Han vil komme til syne, og det vil være en verdensomfattende ting. Og nå, det vil, nå, selvfølgelig, når de finner ut at noe har skjedd, ser dere, så vil de. . . Nå, husk, det vil finne sted rett etter Menighetens Hjemreise, etter Bortrykkelsen.

52 Nå, det vil være falske etterlignere, hele tiden, og vi ønsker ikke å bli forbundet med noe slikt. Nei, sir.

53 Og jeg tror, når personen kommer, denne som er forutsagt skal komme, jeg beviser det bare ved Skriften, at mannen må være en profet. Det vil han så visst. Og Guds åpenbaring, fordi Gud . . . Herrens Ord kommer til Hans profeter. Det er helt riktig. Det er. . . Og Gud kan ikke forandre Seg, ser dere. Hvis Han hadde et bedre system, ville Han—ville Han ha brukt det. Men Han—Han har. . . Han valgte det beste systemet i begynnelsen.

54 Akkurat som at Han kunne ha valgt solen til å forkynne Evangeliet. Han kunne ha valgt månen. Han kunne ha valgt vinden. Men Han valgte mennesket. Og Han valgte aldri grupper. Individider! Skjønner?

55 Og aldri to hovedprofeter på jorden på samme tid. Ser dere, hver eneste mann er forskjellig, han er sammensatt forskjellig. Hvis Gud kunne få én person, det er alt Han trenger å ha, helt i Sin hånd, kan Han gjøre det Han ønsker. Han trenger bare å ha én. På Noahs tid; Elias' tid; Moses' tid.

56 Mange stod frem, på Moses' tid. Dere vet hvordan de gjorde, og ville si, “Vel, du er ikke den eneste hellige i flokken,” og—og Datan og—og Kora.

57 Og Gud sa: “Bare atskill deg. Jeg vil bare åpne opp jorden og oppsluke dem.” Ser dere? Og—og så . . .

58 Og så begynte folket å klage. Han sa: “Jeg vil bare—jeg vil bare fjerne alt sammen.”

59 Og der tok Moses Kristi plass, da, og kom til unnsetning, og sa: “Ikke gjør det, Herre.” Skjønner? Og, selvfølgelig, han . . . Etter at Han hadde ordinert Moses til å gjøre dette, kom Han ikke forbi Moses, for han handlet som Kristus på den tiden. Det var Kristus i Moses. Helt klart.

60 Nå, vi er så glade i dag for at Gud åpenbarer Seg for oss. Og jeg tror den store Dagen nettopp har begynt å demre, bryte frem. Lysene begynner å glimte. Fuglene i paradiset har begynt å synge i de troendes hjerte. De vet at det ikke er lenge til nå. Noe kommer til å skje, må bare det. Så hvis “Han ikke gjør noe . . .”

61 Nå, hele Skriften er inspirert. Skriften må absolutt være Sannheten. Ingen vei utenom det. Det er der jeg er uenig med våre venner, den katolske kirke. Jeg tror ikke at Den bare ble skrevet av mennesker alene. Jeg tror Den ble drevet av den Hellige Ånd. Og alle disse små tingene som er blitt lagt til, prøver å legge til Den; la dere merke til, da det ble oppklart, ble de alle som en kastet ut.

62 Og disse ekte, sanne Skriftstedene passer sammen, med hverandre, slik at det—det ikke er noen motsigelser i dem, noe sted i det hele tatt. Vis meg ett stykke litteratur som kan—som kan skrive ett vers, knapt, uten å motsi seg selv, eller skrive—skrive et vers, eller to. Og Bibelen motsier ikke Seg Selv, noe sted. Jeg har lest at de gamle kritikerne sier det, men jeg har gitt ham en oppfordring i lang tid, om å vise meg hvor det er. Det er ikke der. Det er bare fordi den menneskelige forstand er forvirret. Gud er ikke forvirret. Han vet hva Han gjør. Han vet.

63 Hør her, hvis Gud kommer til å dømme verden ved en kirke, som den katolske kirke sier den er, ja vel, hvilken kirke er det da? Bare se på kirkene vi har. Vi har ni hundre og noe, ulike kirkeorganisasjoner. Nå hvordan . . . En lærer på *denne* måten, og én på *den* måten. Hvilken forvirring, da, alle gjør bare alt de vil, du går videre likevel. Gud må ha en standard, og det er Hans Ord.

64 Snakket . . . Ikke for å gi katolikkene huden full, nå, for protestantene er akkurat like ille. Men snakket med en prest, han sa: “Herr Branham,” sa han, “Gud er i Sin kirke.”

65 Jeg sa: “Sir, Gud er i Sitt Ord. Og Han er Ordet.” Ja, sir.

Han sa: “Vel, Han er i . . . kirken er ufeilbarlig.”

66 Jeg sa: “Han sier ikke det. Men Han sa at Ordet er ufeilbarlig.”

67 Han sa: “Vel, vi pleide å lære om dåpen på den måten, og så videre.”

Jeg sa: “Når?”

Sa: “Tilbake i den første tiden.”

Jeg sa: “Erkjenner du at det var den katolske kirke?”

Han sa: “Ja.”

⁶⁸ Jeg sa: “Da er jeg katolikk, gammeldags katolikk. Jeg tror på den gammeldagse måten. Dere har rotet Det helt til i dag, og dere lærer knapt noe i Skriften. Forbønn med kvinner og døde mennesker, og alle disse andre tingene, og, åh, du store, ingen-kjøtt-spising, og, åh, jeg vet ikke om alt, ser dere.” Jeg sa: “Finn det i Skriften for meg.”

⁶⁹ Han sa: “Det trenger ikke være der. Så lenge kirken sier det, så er det slik. Spiller ingen rolle hva Den sier, det er kirken.”

⁷⁰ Jeg sa: “Bibelen sier, at, ‘Hver den som legger ett ord til Den, eller tar Ett bort, hans del vil bli tatt bort fra Livets Bok.’ Så, det er Ordet! Jeg tror Ordet.”

⁷¹ Nå, og, videre, hvis Amos sier, og andre Skriftsteder som underbygger det, at hvis . . .

⁷² Og dere husker, i dette, berører vi bare høydepunktene av Det. Bare, du store, hvis . . . Når jeg kommer inn i det rommet der, og—og Salvelsen kommer inn, hvis jeg kunne skrive ned hva Han . . . alt hva som skjer, ville jeg ha vært her i tre måneder på ett av Seglene. Så bare berører områdene og slipper Det ut, bare det som ser ut til å ikke kunne avskrekke folket. Men, likevel, ikke nok til å skade dem, men bare slik at, ved å tro, vil det—vil det modne det. Dere vet hva jeg mener.

⁷³ Nå, følg med på dette nå, hvis “Gud ikke gjør noe,” sier Amos, “før Han først åpenbarer det for Sine tjenere profetene.” Og, så, ser vi hva Han gjør. Det må være at Han er i ferd med å gjøre noe, det Han åpenbarer nå. Gud er i ferd med å komme på scenen, i dom, tror jeg. Han er i ferd med å gjøre noe. Og en annen ting, dette vitner uten tvil om at vi er i de siste dager. Vi er i slutten av tidsalderen, Laodikea Menighetstid nå, for disse tingene skulle bli åpenbart kun i den siste tid.

⁷⁴ Nå, bare tenk på det nå. La oss bare—bare prøve å ta i mot det vi tror den Hellige Ånd vil at vi skal vite.

⁷⁵ Husk nå, “Ingenting skal åpenbares; Gud gjør ingenting, i det hele tatt, før Han først åpenbarer det for Sine tjenere, profetene.” Og før Han gjør noe som helst, åpenbarer Han det. Og når Han åpenbarer det, kan dere minnes dette, noe er på vei. Ser dere, det er blitt åpenbart.

⁷⁶ Og disse tingene som vi snakker om skulle bli åpenbart i den siste tid, rett før den siste Trompet, på slutten av Budskapet til den siste menighetstid. Det er riktig. Hvis dere

ønsker å lese det nå, kan dere slå opp i . . . Dere, jeg refererte for dere, i går kveld, tre ganger, Åpenbaringen 10:1-7, ser dere. “Og i de dager når den siste engelens Budskap lyder, ville Guds hemmelighet være åpenbart og fullendt.” Og det er bare én ting som gjenstår. Når denne syv-segledede Boken er åpnet, så vil hele Guds hemmelighet . . .

⁷⁷ Ja, vi har gjettet på Det, gjennom årene. Og i henhold til Skriften, så, vi . . . Det var ikke mulig å forstå Det før denne tid, fordi Det har vært skjult. Vi har sett symbolet, hva Det ble symbolisert med, men Det kunne ikke bli korrekt åpenbart før den siste tid. Skjønner? Nå, så, vi må være der, i—i endens tid.

⁷⁸ Nå, husk. Ikke . . . Og ikke glem nå, at, “Han ikke gjør noe før Han åpenbarer det.” Og ikke glem, også, at Han gjør det på en slik enkel måte, at, “De vise og forstandige går glipp av det.” Nå, hvis dere vil skrive det ned, er det Matteus 11:25-26. Og, husk, “Han gjør ingenting før Han åpenbarer det.” Og Han åpenbarer det på en slik måte at de smarte, utdannede menneskene går glipp av det. Husk, det var visdom verden traktet etter istedenfor Ordet, da den første synden gjorde det den gjorde. Ikke glem det nå. Åh, hvor takknemlige vi burde være, når vi tenker på det!

⁷⁹ Nå, bare se på tingene som skjer! Se på tingene som Han har fortalt oss! Se her i dette tabernaklet, dere som vi har vokst opp sammen med her. Nå vil jeg be lydåndene . . . Vel, bare fortsett, ta det opp. Men, hør her, jeg vil bare si dette til tabernaklets folk, dere som har vært her. Jeg utfordrer hvem som helst av dere, i Herren Jesu Navn, å sette fingeren på én ting, av de hundrevis av tingene som har blitt fortalt før de skjedde, og si at de ikke skjedde. Fortell meg én gang, at på plattformen, der ute, hvor enn det var, at Han noen gang talte noe som ikke var fullkomment helt nøyaktig på den måten. Hvordan? Kunne et menneskelig sinn være slik? Så visst ikke.

⁸⁰ Da Han kom til syne der nede ved elven, for tretti-tre år siden førstkommende juni, i form av et Lys! Dere som er vært med lenge husker at jeg fortalte dere, helt fra jeg var en liten gutt, den Røsten og det Lyset. Og folk tenkte, kanskje bare litt forskrudd. Skjønt, jeg ville sannsynligvis ha tenkt det samme, om noen sa det. Men nå trenger dere ikke spekulere på Det nå. Og Menigheten har ikke spekulert siden 1933, nede ved elven den dagen, der jeg døpte hundrevis av mennesker!

⁸¹ Jeg husker den Marra-gutten sa til meg, sa: “Skal du gi de folka en dukkert, Billy?” Lille Jim Marra her nede, jeg tror han er død nå. Jeg tror han ble drept der ute; en eller annen kvinne skjøt ham. Men han—han spurte meg: “Skal du gi de folka en dukkert?”

⁸² Jeg sa: “Nei, sir. Jeg skal døpe dem i vår Herre Jesu Navn.”

⁸³ Og det var en kvinne som fulgte med i gruppen. Hun sa til en annen kvinne, hun sa . . . kom med en bemerkning, noe om det. Hun sa: “Vel, jeg hadde ikke hatt noe imot å få en dukkert.” Sa: “Det er helt greit. Samme for meg.”

⁸⁴ Jeg sa: “Gå tilbake og omvend deg. Du er ikke rede for å bli døpt i Jesu Kristi Navn.” Skjønner?

⁸⁵ Dette er ikke noe å leke med. Det er Kristi Evangelium, åpenbart ved en fullmakt, Ordet. Bare, nå, hvis du sier, “Tull og tøys,” kunne du ha plassert det et annet sted. Men, husk, det er lovet i Ordet at dette ville skje, og helt nøyaktig hva det ville være. Og her er det.

⁸⁶ Så, der nede den dagen, da de stod ved elven! Og Herrens Engel, som jeg fortalte dere at lignet på en—en stjerne eller noe i det fjerne, deretter kom Den nær, og fortalte dere hvordan det smaragdfargede Lyset så ut. Og der kom Den, rett ned over elven der jeg døpte.

⁸⁷ Forretningmenn her nede i byen sa da: “Hva betydde det?”

⁸⁸ Jeg sa: “Det var ikke for meg. Det var for dere. Jeg tror. Skjønner? Det var for deres skyld, at Gud gjorde det, for å la dere vite at jeg forteller dere Sannheten.” Siden jeg var et barn, en unggutt, nesten, og rundt tjue-en år gammel, så ville de—de ikke tro det, ser dere, fordi det var for mye for et barn. Og da tenkte jeg. . .

⁸⁹ Broder Roberson her, en av tillitsmennene våre, jeg så ham her for et par minutter siden. Han fortalte meg her om dagen at han var i Houston da bildet der ble tatt, som dere ser. Og jeg var. . . På den debatten, begynte jeg å si noe om det her om kvelden. Broder Roy var den eneste. . . utenom én mann til, var den eneste personen i gruppen som hadde en tråd-spiller. Det var en av de gammeldagse tråd-opptakerne. Jeg ser broder Roberson nå, og hans kone. Så, og—og denne, fru Roberson var syk.

⁹⁰ Broder Roy var en veteran. Og benene hans ble sprengt, og de la ham ut som død. Han var en offiser i—i Hæren. Og en Tysk åtti-åtte traff denne stridsvognen som han var med, og den nesten drepte mannen, og sprengte ham i fillebiter. De la ham ut, som død, i lang tid. Og de sa han aldri ville gå, for begge benene var brutt i stykker, nervene i dem, og slikt. Du store, han kan nesten gå fortere enn meg.

⁹¹ Men hva var det? Det var noe han hadde sett, og han dro til Houston. Og han fortalte meg om sin kone. Og han har—han har tråden; han skal overføre det på et lydbånd. Og etter at møtene er over her, vel, så vil han spille det for dere alle, håper jeg. Og på det gamle tråd-lydbåndet der, har han møtene som jeg hadde i Houston. Og altså kona hans, sa han, er på det, og han har aldri lagt merke til det før her om dagen.

⁹² Hun var, åh, hun var så trist. Hun var syk, og hun ønsket å komme inn i bønnekøen. De kjente ikke meg, og jeg hadde

aldri sett dem i mitt liv. Så hun satt ved et—et vindu den dagen, og så ut, og så nedtrykt, vet dere, og opprørt, og ønsket hun kunne få et bønnekort, for å komme inn i køen.

⁹³ Og, det viste seg, at hun kom i køen den kvelden, eller kvelden etter, eller noe. Jeg tror det var samme kveld. Og hun kom inn i køen. Og da hun kom opp på plattformen, sa den Hellige Ånd til henne, sa: “Nå, du er ikke herfra. Du er fra en by som heter New Albany.” Og sa: “Du satt ved et vindu i dag, og kikket ut, og veldig bekymret for om du fikk et bønnekort.” Der er det, på lydbandet, for mange år siden.

⁹⁴ Og så i begynnelsen av møtet, da den Hellige Ånd var der. . . Det var det første møtet. Vi hadde bare cirka tre tusen mennesker, deretter gikk vi til åtte tusen, deretter til cirka tretti tusen. Så da i. . . Mens jeg talte i. . . En av de aller første møtene, sa jeg: “Jeg vet ikke hvorfor jeg sier dette.” Nå, det er på lydbandet. “Men, det er, vi er. . . Dette kommer til å bli ett av høydepunktene i min tid. Noe kommer til å skje i løpet av dette møtet, som kommer til å bli større enn noen har sett til nå.”

⁹⁵ Og det var bare rundt åtte eller ni, ti kvelder etter det, da Herrens Engel kom til syne for rundt tretti tusen mennesker, og kom ned, og bildet ble tatt. Der er Det, akkurat nå, som har fått copyright i Washington, D.C., som det eneste overnaturlige Vesen som noen gang er blitt fotografert i verden.

⁹⁶ Så snakket jeg om, dere vet, sier det noen ganger, under skjelningen, sier: “En person er overskygget av døden. Det er en mørk hette, av en skygge. De er i ferd med å dø.”

⁹⁷ Og så her oppe i East Pines, eller Southern Pines, tror jeg det er, da jeg var der i det forrige møtet. En liten dame satt der, og Noe sa til henne: “Ta det bildet, med én gang,” da jeg snakket til en dame. Og der var det. Jeg tror det vil bli gjort kjent; har vært, i ganske lang tid. Der henger den mørke hetten rett over damen.

⁹⁸ Hun tok ett bilde til, så snart den Hellige Ånd kunngjorde det. Det var borte. Sa: “Du kommer til å bli helbredet. Herren har helbredet deg. Kreften er borte.” Og der var det. Og hun ble helbredet. Skjønner? Der har dere det. Skjønner?

⁹⁹ Det bare viser at Gud vet hvilken tid det er. Vi vet ikke. Vi må bare adlyde Ham.

¹⁰⁰ Nå, vi kan bare fortsette å snakke, men la oss komme ned hit nå, bare et øyeblikk, og berøre dette Seglet på baksiden, slik at vi kan flette dette inn med Det. Nå, bare et tilbakeblikk, en liten st- . . . en liten stund, det—det andre, det Første Segl.

¹⁰¹ Vi legger merke til, i brytningen av det Første Segl, har satan en—en super, religiøs mann. La dere merke til rytteren på den hvite hest? Som, de, det ble trodd at det var en. . . den første Menigheten som gikk frem; men, åh, du store, det har blitt undervist opp gjennom årene, men det kan ikke stemme.

Bare legg merke til når resten av dem, når vi får bundet det hele sammen, se da hvor det er, ser dere. Nå, og jeg vet ikke hva resten av det vil være, ennå. Men jeg vet det vil komme helt fullkomment inn der, fordi det er Sannheten. Det er Sannheten. Det var hierarki-kirken i Rom, helt riktig.

¹⁰² Disse menneskene som tror at jødene er antikrist, de er virkelig helt på villspor. Tro aldri at jødene er antikrist. Øynene deres ble forblindet, med hensikt, slik at vi kunne få en mulighet til å komme inn, og ga oss en tid for omvendelse.

¹⁰³ Men antikrist er en hedning. Ja visst. Det er en etterligner av Sannheten; *anti*, "imot." Nå, denne mektige supermannen, åh, hvor han ble en mektig mann, og—og fikk så til slutt en trone. Og så, etter troning, ble han kronet. Og nå, han, etter det, ble han tilbedt istedenfor Gud.

¹⁰⁴ Nå, hør her, før det kom. Jeg ønsker å spørre dere om noe. Hvem var det? Hva var Det over Paulus, i Andre Tessalonikerbrev 2:3, som sa den mannen ville komme? Hvorfor så den mannen ned gjennom tidsalderen og så det? Han var Guds profet. Ja visst. Hvorfor var . . .

¹⁰⁵ Han sa: "Ånden sier med klare ord, at i den siste tid vil de falle fra troen, og vil holde seg til forførende . . ." Dere vet hva *forføre* er. En forførende ånd i kirken, den er geistlig. "Forførende, geistlig ånd, djevlers gjerninger; hykleri i kirken."

¹⁰⁶ "Egenrådige, hovmodige," visdom, ser dere, smarte, intelligente; "har skinn av gudsfrykt." (Bare går, og sier: "Vel, vi er kristne; vi burde gå i kirken.") "Har skinn av gudsfrykt, men forneker åpenbaringene, Åndens Kraft og virksomhet; vend deg bort fra slike." Skjønner? Legg nå merke til, han sa: "For dette er slike som går fra hus til hus, og fanger godtroende kvinner . . ." Det menes ikke Hellige Ånds kvinner. "Godtroende kvinner som er drevet av mange slags lyster."

¹⁰⁷ Mange slags lyster! De ønsker bare å gå inn i hver eneste lille ting som de kan gå inn i, og alle slags foreninger; og leve akkurat slik de vil, og, fortsatt, "Vi går i kirken. Vi er like bra som alle andre." Danser, fester, klipper håret sitt, sminke, kler seg akkurat slik de vil; fortsatt, "Vi er—vi er pinsevenner. Vi er—vi er akkurat like gode som alle andre." Åh! Dine egne gjerninger identifiserer deg. Sant. Legg merke til.

¹⁰⁸ Men han sa: "Mennesker med et fordervet sinn, i forhold til Sannheten." Hva er Sannheten? Ordet, som er Kristus. "I forhold til Sannheten."

¹⁰⁹ "Åh, du gjør . . . Du, du er en kvinne-plager. Du er en kvinne-hater. Du gjør *dette, det*."

¹¹⁰ Nei, sir. Det er ikke riktig. Det er en—en løgn. Jeg hater ikke kvinner. Nei, sir. De er mine søstre, hvis de er søstre. Men det jeg . . .

¹¹¹ Kjærligheten er korrigerende. Hvis den ikke er korrigerende, er det ikke kjærlighet. Hvis det er, da, hvis det er kjærlighet, er det—er det fileo-kjærlighet og ikke agape, det kan jeg si dere. De kan ha litt fileo-kjærlighet for en eller annen pen dame. Men agape-kjærlighet er noe annet, det er en kjærlighet som retter saken opp, og møter Gud der borte et sted vi kan leve Evig. Skjønner? Jeg mente ikke det, kanskje, slik det hørtes ut, men jeg. . . Dere vet hva jeg—jeg. . . jeg håper dere forstår. Ja vel.

¹¹² Nå, men, husk, han sa: “Som Jannes og Jamres stod Moses imot, det samme vil de. Men deres dårskap ble raskt åpenbart.”

¹¹³ Hvorfor? Da Moses fikk i oppdrag å gjøre noe som virket radikalt, men, han dro ned der så ærlig han kunne få blitt. Og Gud sa til ham at han skulle ta denne, denne staven, og kaste den ned, og den ville bli forvandlet til en slange. Så, gjorde Han det, for å vise ham hva som ville skje. Og foran Farao, stod han der ute akkurat slik Gud hadde gitt ham oppdrag om, og kastet ned staven sin, og den ble forvandlet til en slange.

¹¹⁴ Og uten tvil, sa Farao: “En billig tryllekunst!” Derfor går han og får tak i Jannes og Jambres. Sa: “Vi kan også gjøre de tingene.” Og han kastet ned staven, og de ble til slanger.

Nå, hva kunne Moses gjøre?

¹¹⁵ Hva var det? Det viste bare at, for hver eneste ekte ting fra Gud, har djevelen en etterligner for. De etterligner, for å villedde folket.

¹¹⁶ Hva gjorde Moses, sa: “Vel, jeg regner med at jeg gjorde en feil. Jeg bør gå tilbake”? Han bare stod stille, for han hadde utført sitt oppdrag, til punkt og prikke.

¹¹⁷ Så, før man visste ordet av det, slukte Moses' slange opp den andre. Skjønner? Har dere noen gang tenkt på hva som skjedde med den andre slangen? Hvor havnet den? Moses plukket opp staven og gikk videre ut med den. Han utvirket mirakler med den. Og den slangen var på innsiden av denne andre slangen. Skjønner? Det er fantastisk. Er det ikke? Ja, sir.

¹¹⁸ Nå, antikrist kommer gradvis inn i lyset. Jeg vil at dere skal legge merke til dette. Nå, når dere hører. . .

¹¹⁹ Nå, til mine katolske venner, bare sitt stille bare et øyeblikk, og nå; og så skal vi se hvor protestantene; hvor vi alle er, ser dere.

¹²⁰ Legg merke til, den første kirken, når den katolske kirke sier at de var den første, den originale kirken, har de fullstendig rett. De var det. De begynte på Pinsedagen. Det var der den katolske kirke begynte. Nå, en gang trodde jeg det nesten ikke, inntil jeg leste historien, og jeg fant ut at det er riktig. De begynte på Pinsedagen. Men de begynte å gli bort, og dere ser hvor de er.

121 Og hvis pinsebevegelsen glir bort med den farten de har nå, trenger de ikke gå to tusen år. På ett hundre år fra nå, vil de være lengre bort enn den katolske kirke er. Det er riktig.

122 Men legg merke til hvordan denne rytteren på den hvite hest. . . Nå, vi gir det en liten bakgrunn, inntil vi berører dette Seglet. Legg nå merke til denne rytteren på den hvite hest, da han dro ut, virker han—han i tre stadier. Djevelen, som jeg beviste for dere her om kvelden, er i en treenighet, akkurat som Gud. Men det er den samme djevelen hele tiden, i tre stadier. Legg merke til stadiene hans. I det første stadiet, kommer han i. . .

123 Den Hellige Ånd falt, og folk hadde alt felles. Og Guds Ånd var over dem. Og apostlene gikk fra hus til hus, og brøt brødet med folket. Og store tegn og under ble utvirket.

124 Og—og deretter, før du visste ordet av det, begynte satan å forårsake misnøye.

125 Så, etter en stund, gikk disse slavene og de fattige i landet, som hadde mottatt den Hellige Ånd, ut til forskjellige steder, og vitnet. De vitnet for herrene sine.

126 Og etter en stund, begynte det å komme, åh, slik som hærførere og—og de ulike menneskene. De høytstående begynte å se heltemotet, og miraklene og tegnene som disse mennene gjorde, derfor tok de imot kristendommen.

127 Vel, så, ser dere, da han sluttet seg til kristendommen, og gikk ned der til et sted hvor de møttes, i et lite, gammelt mørkt, skittent forsamlingsrom; og klappet i hendene, og ropte, og talte i tunger, og mottok budskap. Nei, han kunne aldri ta med det til sin—sin konkurrent, eller hva enn det er, i sin forretningsvirksomhet. “Han ville aldri tro Det, på den måten.” Så visst ikke. Derfor, må han pynte på Det. Så begynte de å komme sammen, og begynte å tenke, “Nå, vi vil danne noe litt annerledes.”

128 Og Jesus, helt umiddelbart, i den første menighetstid, sa Han til dem. I det andre kapitlet av Åpenbaringen her, “Jeg har noe imot deg, på grunn av disse nikolaittenes gjerninger.”

129 *Niko*, “beseire” lekfolket. Med andre ord vil de utpeke, istedenfor at alle er ett, ønsker de å utpeke en eller annen hellig mann. De ønsket å utpeke en slags. . . De ønsket å kopiere det etter hedenskap, der de kom ut fra, og de gjorde det til slutt.

130 Følg nå med. Først, “Nikolaisme.” *Nikolaisme* ble kalt, “antikrist,” i Bibelen, fordi den var imot den originale Læren til Kristus og apostlene.

131 Jeg ønsker ikke si denne mannens navn. Han er en stor mann. Men jeg var i møtet hans, her for noen år siden. Og han visste at jeg var der, for jeg hadde håndhilst på ham. Og han sa: “Åh, dere vet, vi har slikt i dag som de kaller pinsevenner.”

Og han sa: “De, de setter sin lit til Apostlenes Gjerninger.” Og han sa: “Dere skjønner, Apostelgjerningene var bare et stillas for Menigheten.”

¹³² Kunne du forestille deg, en mann som har studert Bibelen, en flott, gammel mann, og hadde studert Bibelen slik den karen har, og så komme med en slik bemerkning? Det hørtes, det. . . Det—det høres ikke engang ut som den Hellige Ånd. Vel, det kan ikke være det, noe sted.

¹³³ Fordi, hvem som helst med sunn fornuft ville vite at Apostlenes Gjerninger ikke var gjerningene til apostlene. Det var den Hellige Ånds gjerninger i apostlene. Vet dere ikke hvordan vi tegnet det ut i menighetstidene? Livsvesenene satt der, og holdt øye med Arken der. Matteus, Markus, Lukas, og Johannes, stod der, og holdt øye med Den. Og det som skjedde Der, var resultatene av skriftene til Matteus, Markus, Lukas, og Johannes.

¹³⁴ Det var det treet brakte frem, dens første gren, og det var det som skjedde. Og hvis det treet noen gang bringer frem en ny gren, vil de skrive en ny apostlenes gjerninger bak den. For, dere skjønner, det samme Livet må være i den sammen tingen.

¹³⁵ Så nå, i dag, når vi ser over våre denominasjonale menigheter, metodist, baptist, presbyterianer, lutheraner, Kristi Menighet (såkalt), og pinsevenner og slikt, hvor finner vi det? Du finner det ikke.

¹³⁶ Jeg innrømmer at pinsevennene har det som er nærmest Det, som finnes, fordi de er her oppe i Laodikea Menighetstid. De hadde Sannheten og forkastet Den. De ble lunkne med Den, og Gud spydde dem ut av Sin munn. Det er nøyaktig i henhold til Skriften.

¹³⁷ Du kan ikke få Skriftene til å lyve. Skjønner? De vil være sanne, alltid. Ikke prøv å. . . Det eneste, ikke prøv å få din tanke på linje med. . . eller Skriften på linje med din tanke. Men re- . . . kom deg selv på linje med Skriften. Det er, da holder du deg sammen med Gud. Uansett hvor mye du må skjære bort, eller legge til side, kom på linje med Det. Skjønner?

¹³⁸ Se hva Den gjorde første gang Den falt. Vel, hvis Gud handlet slik første gang, må Han handle på den måten andre gang. Han må handle slik hver gang, eller så handlet Han feil første gang.

Ser dere, vi som dødelige, vi kan gjøre feil. Gud kan ikke det.

¹³⁹ Guds første avgjørelse er perfekt. Og den måten Han valgte å gjøre ting på, det kan ikke være noen annen, bedre måte. Han kan ikke forbedre det, fordi det er perfekt, til å begynne med. Hvis det ikke er det, så er Han ikke uendelig. Og hvis Han

er uendelig, så er Han allvitende. Og hvis Han er allvitende, så er Han allmektig. Amen! Han må være det, for å være Gud. Skjønner? Så du—du kan ikke si, nå, “Han lærte mer.” Han lærte ikke mer, Han er—Han er selve kilden til all visdom. Skjønner?

140 Vår visdom her kommer fra satan. Vi arvet den fra Eden, der vi byttet ut tro med visdom. Eva gjorde det.

141 Nå, han ble først kalt antikrist. I det andre stadiet, ble han kalt den falske profet, fordi den ånden ble inkarnert iblant folket.

142 Dere husker, rytteren på den hvite hest hadde ingen krone da han startet, men så ville han... ble han gitt en krone. Hvorfor? Han var den nikolaittiske ånd, til å begynne med; og så ble han inkarnert i en mann; og deretter ble han kronet, og mottok en trone og ble kronet. Og så virket han der i lang tid, som vi vil se idet vi... Seglene brytes.

143 Og så finner vi ut, etter den lange tiden, at satan ble sparket ut av Himmelen. Og han kom ned, i henhold til Skriftene, og satte seg selv på tronen. Bare tenk, satte seg på tronen i den mannen, og ble et dyr. Og han hadde makt, suveren makt, slik at han gjorde, alle miraklene og slikt, som—som, eller nedslaktingen og blodige kampene og alt som—som Rom kunne frembringe. Ja vel. Han drepte ved grusom, romersk straff. Bare, åh, hvor vi kunne flette inn noen Skriftsteder her!

144 Husk, Jesus Kristus døde under romersk straff, dødsstraff.

145 Budskapet som jeg har på mitt hjerte, å forkynne her oppe dette neste møtet, på Langfredag ettermiddag, berører tre, fire ting, ser dere. “Der korsfestet de Ham.” “*Der*,” det helligste, mest religiøse stedet i verden var Jerusalem. “*De*,” det mest hellige (skulle være) folket i verden, jødene. “*Der korsfestet de*,” den mest grusomme straffen som Rom kunne frembringe. “Korsfestet de *Ham*.” Hva? Den største Personen som noen gang har levd. “Der korsfestet de Ham.” Åh, du!

146 Gud hjelp meg å lure Det inn i den gruppen med forretningsmenn, slik at de kan se hvor de står. Ja vel. Nå, ikke for å være annerledes, ikke for å såre; men for å ryste Det, slik at brødrene kan se at deres høystående menn og hellige fedre, og slikt som de skriver om i Business Men’s tidsskriftet, er tøv. Kristne skal ikke kalle noen mann “*Far*.” De starter det. Jeg har prøvd å hjelpe dem i alt jeg kan. Dere ser nå hvor dette lydbåndet går. Så, jeg er ferdig. Jeg vil så visst ikke ha noe mer med det å gjøre. Ja vel. Først, husk Kristus.

147 Først, som nik-... nikolaittene, og hva ba den nikolaittiske tidsalderen om? Den ba om å komme bort fra den gruppen mennesker som roper og klapper i hendene, og ser skammelige

ut; slik de gjorde på Pinsedagen, oppførte seg som fulle mennesker, sjanglet i Ånden, og slikt. De ville ikke ha noe av de greiene. De sa de var fulle. Og da berømtetene. . . Lytt! Ikke gå glipp av dette. Det høres kanskje sprøtt ut for deg, men det er Sannheten. Da de høytstående menneskene begynte å komme inn, kunne de ikke bøye seg for det.

¹⁴⁸ Det som gjør Gud stor, er fordi Han er stor nok til å gjøre Seg liten. Det er det som gjør Ham stor. Det er ikke noe større. Og Han nedverdiget Seg til det laveste noen kunne nedverdige seg til, lavere enn et menneske noen gang har nedverdiget seg. Han var Himmelen Konge, og Han kom til den—til den simpleste byen på jorden, Jeriko. Og Han kom så lavt at til og med den laveste mannen i byen måtte se ned på Ham, for å se Ham. Er det riktig? Sakkeus. Det er riktig. Han ble kalt det verste navnet som noe menneske kan bli kalt, “en magiker, en djevel, Beelsebul.” Det var det verden tenkte om Ham. Døde den grusomste døden. Hadde ikke noe sted å legge Sitt hode. Sparket ut, av hver eneste organisasjon.

¹⁴⁹ Men da Gud opphøyde Ham, så høyt at Han må se ned for å se Himmelen. Ser dere hvordan, Gud, i ydmykhet. Skjønner? Og Han ga Ham et Navn så stort at hele Himmelen familie er oppkalt etter Ham, og hver eneste familie på jorden. Hele familien på jorden heter “Jesus.” Alle familiene i Himmelen heter “Jesus.” Og slikt et Navn, at, hvert kne vil bøye seg, og hver tunge vil bekjenne, at Han er Herre; enten her eller i helvete. Helvete vil bøye seg for det. Alt annet vil bøye seg for det. Skjønner? Men først var det ydmykhet, deretter ble det stort. Skjønner? La Gud opphøye. “Den som ydmyker seg, vil Gud opphøye.” Skjønner?

¹⁵⁰ Nå, vi legger merke til denne *niko* ånden ønsket visdom, smartere. Den måtte resonnerer seg frem til det, slik det var i Eden, resonnerer imot Guds Ord, ved visdommen, og menigheten falt for det. Hva var det?

¹⁵¹ Nå, la oss si, ta denne menigheten her, og ta en gruppe mennesker slik vi er, hvis dere ikke var virkelig Åndsfulle. Og la oss ta, si. . . Nå, ingenting imot borgermesteren i byen vår. Jeg tror ikke jeg kjenner ham, herr Bottorff. Er herr Bottorff fortsatt borgermester? Ser dere, jeg. . . Herr Bottorff er en god venn av meg, skjønner dere. Men, si, borgermesteren i byen, og hele politistyrken, og—og alle marskalkene, og de—de kom alle sammen hit. Før du vet ordet av det, hvis de bare har en liten ting i hodet sitt, og begynner å snakke til styret og folket rundt her, og sier, “Nå, vet dere hva? Dette burde være annerledes.” Hvis du ikke er Åndsful, og har en virkelig Åndsful mann bak talerstolen, vil man før man vet ordet av det, forsøke å tilfredsstille dem. Kanskje ikke denne generasjonen; kanskje den neste generasjonen

152 Og det er slik det begynte. Skjønner? Hvorfor? De sa: “Hør her. Det er fornuftig.” Dere, dere ville lyttet.

153 La oss si en mann kom inn her, som kunne si, “Dette menighetslokalet er for lite. La oss bygge et stort menighetslokale. Jeg skal bygge et til dere her oppe, det er . . . det vil bli verdt så mange penger, en halv million dollar. Det vil bli investert i det. Jeg vil kringkaste det.” Når de gjør det, så har de et skjult motiv; ni av ti ganger, vet dere, er av det slaget. Før du vet ordet av det, så, hvis han gjør det, styrer han ting slik som det passer ham. “Du kan ikke si noe, fordi broder John Doe bak der, han finansierer dette menighetslokalet.” Skjønner? Og så får du en liten Ricky fra et eller annet seminar, som vet omtrent like mye om Gud som en hottentott gjør om en egyptisk natt, og han vil komme der og han vil prøve å tilfredsstille den karen, fordi han kjøper en ny bil til ham hele tiden, lar ham kjøre omkring, og kjøper *dette* til ham, *det*, og *hint*.

154 Nå, det er nøyaktig slik det begynte. Riktig. Legg merke til, visdom og smartheit! De sa: “Hør nå her, er ikke det bare fornuftig? Nå, det . . . våre—våre kvinner, hvorfor spiller det noen rolle hvordan de har håret sitt?” Men Bibelen sier det spiller en rolle. Bare ta den ene tingen, ved siden av de hundrevis av andre. Skjønner? Det spiller en rolle. Gud sa det spilte en rolle, så det betyr noe.

155 Men, ser dere, hvis de får det i gang, og tillitsmannstyret, og diakoner og alt, går pastoren enten inn eller går ut før du vet ordet av det. Det er alt. Ser dere, det er folket som stemte det inn. Ja vel.

156 Nå, legg merke til, den ånden begynte å bevege seg, og slik som menigheten er, den som har så mange høytstående mennesker i seg, så mye store ting, og så mye penger i omløp, at de etter en stund lyttet til det og falt for det, djevelens simpelhet.

157 Og det var akkurat det Eva gjorde i Edens hage. Nå, hør på det. Det er riktig. Hør her, den naturlige kvinnen, Adams brud, før han kom til henne som en hustru, falt hun for satans onde plan imot Guds Ord, ved å resonnerer seg frem til Det. Før Adam levde med Eva som en hustru, kom satan ham i forkjøpet. Det er riktig. Dere hørte *Brudetreet* jeg talte over. Den snakker om det, ser dere. Ja vel. Nå, legg merke til, der, Eva falt for resonnering. Nå han, satan, prøvde å resonnerer seg frem til Det.

Hun sa: “Men Herren sa . . .”

158 Han sa: “Åh, du vet, men Herren vil visselig ikke. Skjønner? Du, du ønsker å være vis. Du ønsker å vite noe. Ja, du er ikke annet et tåpelig barn. Skjønner? Du burde vite noe.” Hvis det ikke er satan! Åh, du!

159 Hvis det ikke er noen av disse, moderne, ser dere, “Åh, de er bare en flokk med holy-rollers. Ikke bry dere om dem, ser dere. Ikke dra . . . Skjønner?”

160 Nå, den naturlige, første bruden av menneskeslekten, hun falt fra nåden, før ektemannen hennes kom til henne, ved å lytte til satans løgn, etter at Gud hadde befestet henne bak Sitt Ord. Hvis hun hadde blitt bak Ordet, ville hun aldri ha falt. Nå, det er i det naturlige, legg merke til, den naturlige kvinnen.

161 Og hva var forbannelsen, den egentlige forbannelsen for å ha gått bort fra Guds Ord?

162 Nå, husk, hun trodde omtrent nitti-åtte prosent av Det. Men du trenger bare å gi slipp på én Ting. Skjønner? Hun trodde en hel del av Det. Åh, ja visst. Hun sa Dette, og satan innrømte at Det var sant. Hvis han bare kan få deg opp i ett hjørne, er det alt han vil. Skjønner? Det eneste du trenger å gjøre er å gi kula en liten dreining *denne* veien, og den vil bomme på målet. Skjønner? Det er alt. Nå, hun trodde så mye av Det, men gikk likevel glipp av det.

163 Nå, og—og resultatene, fordi hun forlot Ordet, til fordel for ett lite fnugg av resonnering.

164 Vel, si nå, “Hva med kvinnene?” Eller, “Hvorfor vil du å snakke om noe slikt?” Men hva som helst av de tingene. “Hva er forskjellen, om det er det første beviset?” Det er noe med det! Du har . . .

165 Det må oppklares. Vi har gått ut i fra Det, gjennom syv menighetstider, nesten. Men tiden er kommet da Gud taler Det. Og ikke bare taler Han Det, men Han viser Det, og stadfester Det, og beviser Det. Det er riktig. Hvis Han ikke gjør Det, så er det ikke Gud, det er alt. Gud står bak Sitt Ord.

166 Legg merke til nå. Nå, den naturlige kvinnen forårsaket naturlig død, fordi hun lyttet til resonnering, for å gjøre seg vis, gjøre seg vis istedenfor å holde seg bak Ordet og gjøre det Gud sa hun skulle gjøre. Hun ville ha visdom, og være vis. Og hun lyttet til resonnering, og—og hun tapte hele menneskeslekten. Skjønner?

167 Nå, denne tid, mistet den åndelige kvinnen, Kristi Brud som begynte på Pinsefestens Dag, med den tidlige apostoliske Menigheten, det samme i Nikearådet. Lee, du vet det er riktig. Og i—i Nikearådet, da hun byttet ut sine åndelige fødselsrettigheter, for å ta Konstantins store kirker og slikt som han tilbød dem der, og hun solgte sine Bibelske fødselsrettigheter til fordel for en haug romerske dogmer. Nå, det er hardt mot katolikkene. Men protestantene har gjort det samme, og symboliseres, i Bibelen her, som en datter “av skjøgen, av horen.” Det er helt riktig, hver eneste en av dem! Det er ingen unnskyldninger.

168 Men ut av det har det alltid vært en liten levning, opp igjennom, som utgjør Bruden.

169 Legg merke til, hun mistet sine fødselsrettigheter, ser dere, før ektemannen hennes kom til henne. Skjønner? Før bryllupet, mistet hun sin dyd.

170 Og nå husker dere over der, hun sa: “Jeg sitter som en dronning. Jeg trenger ingenting,” i Laodikea Menighetstid der. “Jeg er rik og har overflod, og så videre. Og, åh, hele verden ser opp til meg. Jeg er den mektige, hellige kirken, og så videre. Vi er på *denne* måten,” hele tidsalderen.

171 Og Han sa: “Du vet ikke at du er naken, blind, ynkelig, ussel, fattig, og vet det ikke.” Det er tilstanden. Nå, hvis den Hellige Ånd sa tilstanden ville være slik i de siste dager, så er det slik! Det er ingen vei utenom det. Det er slik det er.

172 Følg nå med. Nå, da hun solgte sine fødselsrettigheter bak der, sin rettskafne rettighet fra Ordet, hva gjorde hun? Da Eva gjorde det, tapte hun skapelsen; hele skapelsen falt under henne.

173 Nå, legg merke til, da menigheten gjorde det, aksepterte dogmer istedenfor Ånden og Ordet, forbannet det hele systemet. Hvert eneste denominelle system som noen gang har vært, eller noen gang vil bli, ble forbannet med det, og falt, for det var ingen annen mulighet.

174 Når man samler en gruppe menn for å tenke ut noe, tenker én på *denne* måten, og én tenker på *den* måten, og én tenker på *denne* måten. Og de setter tingene sammen og omorganiserer det, og, når det kommer ut, er det hva du får.

175 Det er nøyaktig det de gjorde i Nikearådet. Det er nøyaktig det de gjør hos metodist, presbyterianer, Kristi Menighet og resten av dem. Og ingen mann, uansett hva Gud åpenbarer for ham, så må du forstå det utifra deres papirer, slik læresetningene—læresetningene deres sier, ellers vil de sparke deg ut. Nå, ikke fortell meg. Jeg har vært der, ser dere, og jeg vet det.

176 Og det er nøyaktig det som har skjedd, så det hele er forbannet. Ikke rart engelen sa: “Kom ut av henne, Mitt folk, så dere ikke får del i hennes plager.” Fordi, hun skal til. . . Hun er forbannet, og hun må lide Guds vredes forbannelse over seg, fordi hun solgte sin dyd og rettigheter. Skjønner? Men. . . Åh, du!

177 Men, husk. Når en ser hele den tilstanden, men Gud lovet likevel, i Joel 2:25, hvis dere vil skrive det ned, “I de siste dager. . .”

178 Da Han sa: “Det gnageren har levnet, åt vrimleren opp; det vrimleren levnet, har slikkeren ett; det slikkeren har ett. . .” Bare videre ned, insekt etter insekt hadde kommet og spist videre på Menigheten inntil Det til slutt ikke var noe mer enn en stubbe. Følg med! Det romerne levnet, åt lutheranerne

opp; det lutheranerne levnet, åt metodistene opp; og det metodistene levnet, åt pinsevevnene opp; ser dere, inntil hun er redusert til en stubbe.

¹⁷⁹ Og vet dere hva? Tar du de markene der inne, vrimleren og slikkeren, og så videre, og oppsporer du dem ned gjennom boken, og finner ut. Det er den samme marken bare i forskjellige stadier.

¹⁸⁰ Hold fast på poenget. Det samme er disse Seglene! Det er de samme markene. Dere vil se det når vi bringer det ut, så jeg sier dere det nå. Det er den samme marken, hele tiden. Fire av de markene; fire her. Og der er de, de er det samme. Det er den samme ånd. Det den ene levnet, åt den andre; og det *denne* levnet, åt den neste; på den måten, inntil de reduserte den til en stubbe.

¹⁸¹ Men Joel sa: “Jeg vil gjenopprette, sier Herren, alle årene slikkeren har ett.”

¹⁸² Hva er det? Hvordan skal Han gjøre det; hvis det begynte, antikrist, ved å være imot Kristi lære, som aksepterte dogmer istedenfor Ordet? Og gjennom årene har reformatorene gjetet seg til det, som Bibelen sier.

¹⁸³ “Men i de siste dager, ved lyden...” Åpenbaringen 10:1-7, sier Han, “at Guds hemmeligheter ville være fullendet i de siste dager, når den syvende engel lyder.” Malakias 4, sa at Han ville “sende Elisa før den onde dag kommer over jorden, når Han ville brenne den opp som en ovn. Og han ville gjenopprette, og bringe barna tilbake til fedrenes Tro,” den originale, apostoliske, Pinsetroen som var lovet at skulle gjenopprettes. Nå, det er like så klart som Skriften kan si det. Nå, det er lovet. Og hvis vi er i de siste dager, må noe skje. Skjønner? Og det skjer, og vi ser det.

¹⁸⁴ Legg merke til satans treenighet. Samme personen kommer; bare inkarnert, fra den ene til den andre. Det var slik insektene gjorde, markene, den ene til den andre, helt riktig. Nikolaisme, “åndelig antikrist.” Pave, “falsk profet.” “Dyr,” djevelen selv, inkarnert. Han kan ikke gjøre det. . .

¹⁸⁵ Nå, hold det i tankene dine nå, når dere følger med på dette. Dere kommer til å se disse rytterne komme rett opp til det. Ser dere, jeg gir dere et bilde her. Hvis jeg hadde det på en tavle, kunne dere forstå det bedre. Ser dere, jeg følger med.

¹⁸⁶ Først, nå. Husk dette. Det første han er, han er en “antikrist-ånd.” Johannes sa så. “Små barn, antikristens ånd er allerede virksom i ulydighetens barn.” Ser dere, det hadde begynt å sette i gang. Og deretter ble den en slags “uttalelse,” i den neste menighetstid. Og den neste menighetstid, ble den “en doktrine.” Og den neste menighetstid, var hun “kronet.” Nå, er ikke det like så tydelig som å lese det et sted man kan lese? Skjønner? Ser dere, der kom han.

187 Nå, først, ble han kalt (hva?) “antikristens ånd,” fordi han var imot Ordet. Det var det som startet det. Det var nøyaktig det som forårsaket det hele, var å vende seg fra Guds Ord. Ikke fordi Eva kanskje ga Kain ris en dag. Skjønner? Det var ikke det som gjorde det. Det første som forårsaket alt sammen, var at hun vendte seg fra Ordet. Hun vendte seg fra Ordet. Og det første startet prostitusjonen i den levende Guds menighet, Kristi Brud, hun vendte seg fra Ordet og tok imot romerske dogmer istedenfor Guds Ord. Hva har skjedd med hver eneste organisasjon? Den gjorde akkurat det samme.

188 Nå, men lovet i de siste dager at Han ville gjøre det mulig å gjenopprette igjen. Herrens Ord ville komme ned på jorden, slik Han gjorde i begynnelsen, og, åh, og vil gjenopprette tilbake (hva?) det som begynte det. “Imot Ordet.” Og hva skal denne mannen gjøre når han kommer, salvet med Guds Ånd? Han bare “bringer barnas Tro tilbake til fedrene.” Det er slik Han gjenoppretter. Og får du dette samme Ordet, på samme sted som Det er *Her*, vil Det utføre det samme.

189 Jesus sa: “Hvis noen er Min! Og den som tror på Meg, skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør.” Og da de spurte Ham om å gjøre bestemte ting, sa Han: “Jeg gjør bare det Faderen viser Meg. Jeg gjør ingenting før Jeg ser det, først. Det Jeg ser Faderen gjøre, det gjør Jeg også. Faderen arbeider, og også jeg arbeider inntil nå.” Skjønner? Ser dere det ikke? Ja, det er akkurat som å lese avisen. Skjønner?

Nå, nå, først, så, ble han en “antikrist.”

190 Nå, han kunne ikke være antikrist bare i ånd. Så, han ble en antikrist, og den ånden tok en mann som lærte de samme tingene som antikristens ånd gjorde, og deretter ble han en “falsk profet,” ved antikristens ånd. Nå, hva med et menneske i en organisasjon? Gjør som det passer deg. Jeg vet ikke hva du mener om det. Ja vel.

191 Nå, til slutt, blir han “et dyr.” Nå, vent, og vi vil gå inn i det etter en stund, ser dere. Ja vel.

192 Nå, slik som satans treenighet er på den måten; satan, hele tiden. Satan, “antikristens ånd.” Antikristens ånd, inkarnert, “falsk profet.” Blir deretter “dyret.” Skjønner? Når... Ikke en demon, som var i antikrist; men når satan selv blir sparket ut, kommer han ned og tar over plassen der demonen var. Djevelen, da, deretter blir djevelen inkarnert i en mann. Det bare gjentar seg selv.

193 Det var det Judas Iskariot var. Og hva gjorde han? Var han én av de som var imot Kristus? Vel, han var kassereren, vandret med Ham. Ja visst. Vandret rett sammen med dem. Dro ut der og kastet ut djevler, og gjorde helt nøyaktig det de gjorde.

¹⁹⁴ Og Kristus var den inkarnerte Gud; Gud, inkarnert i kjød, Immanuel. Og Judas var fortapelsens sønn. Og Jesus var Guds Sønn. Inkarnert Gud; inkarnert djevel.

¹⁹⁵ Noen mennesker ser bare tre kors på det tidspunktet. Det var fire. Det var tre på Golgata, som vi ser. Det var Jesus i midten, en tyv på Hans venstre side, og en tyv på Hans høyre side.

¹⁹⁶ Og følg med. Den ene tyven sa til den andre, eller sa til Jesus, "Hvis . . ." Nå, du vet at Han er Ordet. Men, "Hvis Du er Ordet, kan du vel frelse deg selv? Kan du ikke gjøre noe med det?"

¹⁹⁷ Det er det samme i dag. Har dere ikke hørt disse gamle djevlene komme, og si, "Hvis du tror på Guddommelig helbredelse, *her* er noens øyne, kan du ikke åpne øynene deres?" "Slå meg blind! Slå meg blind!" Den samme gamle djevelen. Skjønner? "Kom ned fra korset, så vil vi tro Deg." "Hvis Du er Guds Sønn, så gjør disse steinene om til brød." Samme djevelen.

¹⁹⁸ Bare gå bort, ser dere. Nei. Det var slik Jesus gjorde det. Han klovnet aldri for noen av dem.

¹⁹⁹ Bandt en fille over Hans hånd . . . over Hans kjære øyne, slik som *det*. Og de tok en kjepp, og slo Ham i hodet. Sa: "Fortell oss! Hvis du er en profet, så fortell oss nå hvem som slo Deg." De lot kjeppen gå rundt, fra den ene til den andre. "Nå, fortell oss hvem som slo Deg, og vi vil tro at Du er en profet." Han åpnet ikke Sin munn. Han bare satt der. Skjønner? Han klovner ikke. Han gjør bare som Faderen sier, ser dere. Skjønner? Lar dem holde på. Deres tid kommer. Vær ikke bekymret. Ja, Sir. Nå, de berørte Hans kledning, de følte ingen kraft.

²⁰⁰ Men en fattig liten kvinne, som hadde et behov, bare berørte Hans kledning. Han snudde Seg rundt og sa: "Hvem rørte ved Meg?" Hm-hmh. Er hva? En annerledes berøring. Det kommer an på hvordan du berører Ham, forstår dere, ser dere, hva du tror. Nå, skjønner dere?

²⁰¹ Nå, slik satan kommer til . . . har inkarnert seg selv, fra antikrist til falsk profet nå. Og på jødens tid, er "antikrist," iblant den første menighet. I den mørke tidsalderen, blir han en "falsk profet," til verden. Ser dere henne der med "sitt urettferdighetens beger"? Nå, det er til menighetstiden nå.

²⁰² Men i tiden etter at Menigheten går Hjem, blir han et dyr, han blir djevelen inkarnert, den røde dragen i egen person. Åh, du! Kan dere ikke se hva jeg mener? Han er inkarnert i sitt folk da. Han har sitt folk bundet med sin makt. Den falske profet har profetert dem rett inn i det. "Overgir dem til sterk villfarelse, slik at de tror en løgn og blir dømt ved det." "Fornekter Ordet; med skinn av gudsfrykt."

203 Gud danner Sitt sted, i en treenighet. Rettferdiggjørelse; helliggjørelse; og inkarnerer Seg Selv i Sitt folk, med dåpen i den Hellige Ånd.

204 Samme ting, djevelen er bare i et mønster, etter Kristus. Åh, satan inkarnerer seg selv. . . Nå, følg med. Satan. . .

205 Når Jesus inkarnerer Seg i Sitt folk, er akkurat det samme Livet som var i Kristus i personen.

206 Hva ville skje hvis du tok livet ut fra en drueplante og plasserte det i en gresskarplante? Den ville ikke bære gresskar noe mer; den ville bære druer. Hva om du tok livet ut av et ferskentre og plasserte det i et pæretre? Ville det bære pærer? Nei. Bære ferskener. Livet forteller hva det er. Skjønner?

207 Når du sier, hører folk si de har den Hellige Ånd, og forneker dette Ordet, er det noe galt. Den Hellige Ånd skrev Ordet.

208 Og Jesus sa dette: "Hvis en mann har Min Ånd i seg, vil han gjøre Mine gjerninger." Vil dere lese det? Vil dere skrive det ned? Det er Johannes 14:12. Ja. Ja vel. "Den som tror på Meg, han skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør. Selv mer enn dette skal han gjøre, for Jeg går til Faderen." Skjønner? Deretter helliggjør og rensar Han ham, slik at han kan stå fremfor Gud. Den blekkdråpen faller dit, og tar ham over kløften. Skjønner?

209 Følg nå med. Satan, når han inkarnerer seg i sine undersåtter, så gjør de gjerningene han gjorde. Skjønner dere ikke? Hva gjorde han? Kom rett til den uskyldige kvinnen, for å forføre henne. Og det er nøyaktig det noen av disse djevlene gjør, kommer rett til et sted og sier. . . En liten pastor setter i gang, et sted; kommer inn og sier, "Åh, hvis du bare forener deg med oss!" Hmh! Hmh! Den samme djevelen virker. Nå, det er Sannheten! Og når satan blir inkarnert i sin kirke, for å være en djevel, så er det de som utfører myrdingen og drepingen, og så videre. Fordi, satan er en morder, til å begynne med; en løgner og en. . . Skjønner? Ja vel.

210 Hva gjør satan når han kommer, når han blir inkarnert iblant folket? Det er hans oppgave å være smart. Han er smart. Gransk Bibelen, og vis meg hvor Gud noen gang handlet med intellektuelle mennesker. Let etter det, og se om det ikke alltid er de intellektuelle som er djevel-besatte. Det er et stort ord, men det er sant. Jeg utfordrer dere til å ta stamtavlen, fra Abels til Kain; og, de fjorten generasjonene, legg de ut, og se hvem som var på den smarte siden, og hvem som var de ydmyke. Hm-hmh.

211 Hvorfor valgte ikke Jesus slike mennesker? Han hadde fiskere og menn som ikke engang kunne skrive sitt eget navn, og satte dem i spissen for Sin Menighet. Det er riktig. Visdom er—er ingenting; det er—det er imot Kristus. Verdslig visdom er alltid imot Kristus. Jesus sa aldri at vi skulle bygge

seminarer; Han gjorde aldri det; å ha Bibelskoler. Han sa: “Forkynn Ordet! Forkynn Evangeliet!” Og så dersom Han sa: “Disse tegn skal følge dem som tror,” ser dere, dere er nødt til å ha det. . . Med andre ord, Han sa: “Gå og demonstrer Guds Kraft, for alle nasjoner.”

²¹² Nå, følg med. Satans oppgave er å forvrengte Guds Ord, til visdoms resonneringer. Åh, du! Åh! Deretter merker han sine undersåtter, ved å forkaste det originale Ordet. Nå, la det. . .

²¹³ Vil dere—vil dere—vil dere holde ut med meg bare litt til, og få tak i dette? Dette, jeg vil ikke at dere skal gå glipp av dette. La meg vise dere forbildet, slik at dere kan se alt sammen i forbildet og i Ordet, og alt. Dere—dere kan ikke. . . Dere skulle ikke dra bort forvirret.

²¹⁴ I det Gamle Testamentet, når en mann hadde blitt solgt til slaveri. Det kom et jubelår, hvert femtiende år. Førsti-ått, og deretter jubelåret. Og når en slave hørte dette, og han ønsket å gå fri, er det—er det ingenting som kan hindre ham fra å gå fri. Han kan kaste ned hakken sin, og si, “ha det bra,” gå hjem igjen. Trompeten lød. Det er riktig.

²¹⁵ Men hvis han ikke ønsker å dra, og han er tilfreds med sin slaveherre, så blir han tatt med inn i templet, og de tar en syl. . . Dere vet hva en syl er. Og de presser øret hans, og lager et hull i øret hans. Og det er et merke, på at han aldri kan gå tilbake. Er det riktig? Han må tjene denne herren for all tid. Det er likegyldig hvor mange ganger jubelåret lyder, hva enn som skjer. Han har—har absolutt solgt sine fødselsrettigheter, til å bli fri.

²¹⁶ Og nå når en mann avviser Evangeliets Sannhet, merker satan ham (hvor?) i øret. Han gjør ham døv slik at han ikke kan høre Sannheten noe mer, og han er ferdig. Han forblir hos gruppen han er sammen med, hvis han ikke vil høre Sannheten. Nei.

²¹⁷ “Dere skal kjenne Sannheten, og Sannheten skal sette dere fri.” Ser dere, Sannheten setter fri.

²¹⁸ Gud merker Sine når de kommer. Gud merker Sine ved å stadfeste Sitt lovede Ord gjennom dem. Det er riktig, Johannes 14:12. Og en annen ting, dere vil skrive ned, Markus 16. Jesus sa: “Disse tegn skal følge dem som tror.”

²¹⁹ Nå, la oss bare ta det, et øyeblikk. Spøkte Han? [Forsamlingen sier: “Nei.”—Red.] Mente Han bare. . . Mente Han bare apostlene, slik noen forteller oss? [“Nei.”]

²²⁰ Følg med. Les bakgrunnen til det. “Gå ut i. . .” Hvor? [Forsamlingen sier: “Hele verden.”—Red.] “Hele verden.” “Forkynn dette Evangeliet for. . .” Hva? [“Enhver skapning.”] “Enhver skapning.” Det er ikke engang oppfylt for en tredjedel ennå. “Disse tegn skal følge i hele verden, for enhver skapning, hvor enn dette Evangeliet blir forkynt. Disse tegn skal følge dem som tror,” ikke bare til en liten håndfull.

221 Slik som en kar sa til meg en gang, “Gud ga bare de tolv apostlene helbredelsesgaven. Og...” Åh! Så, mange av brødrene satt her da han reiste seg for å si det, ser dere. Han fikk nok av det, etter et par minutter.

222 Så legg nå merke til, “Hele verden, for enhver skapning, skal disse tegn følge.”

223 Ikke ta satans vantro merke. Nå, han vil sette det på deg i kveld, hvis han kan gjøre det. Han vil trenge deg opp i et hjørne og du vil gå ut og si, “Jeg er ikke sikker på det.”

224 Gå hjem og studér Det, og vær da oppriktig og be. For, alt er helt—er helt nøyaktig i følge Skriften nå i denne tid, denne hellige stunden i tiden. Det har blir gjort i årevis, bevist, kommet rett opp til det. Og dette er stunden. Dette er tiden.

225 Og nå, ikke la ham stikke det inn i øret ditt, sitt vantro merke. Skjønner? For, han var en vantro, til å begynne med. Han tvilte på Det. Ja vel. Åh, ikke la engang... Ikke la ham ta Skriften, med sin visdom, og—og forvrengte Den og fordreie Den med Sin egen visdom, i resonneringskraft. Bare vær ydmyk, og si, “Gud sa så, og det er alt med den saken.” Nå, åh, la oss...

226 Vi kommer til å bli for sene, så vi bør stoppe akkurat her og—og fortsette videre.

227 Nå, la oss gå til det Andre Segl. Da det slaktede, oppståtte Lammet åpnet dette, og det andre, kalvelignende Livsvesenet sa, “Kom, se hva Seglets mysterium er.” Skjønner? Nå forstår vi det. Husk, Lammet, må åpne hvert eneste Segl. Og det andre Livsvesenet...

228 Hvis dere la merke til det, gangen i det da vi nylig gikk gjennom menighetstidene, den samme tingen. Det andre... Første var en løve; det neste var en—var en... var som en kalv, eller okse, eller noe, ser dere.

229 Og dette Livsvesenet sa: “Kom, se,” nå, og da Lammet åpnet Seglet. Og, så, gikk for å se. Og da han gikk inn, hva skjedde? La oss se hva han fant nå. “Kom, se.” Det er et mysterium forseglet her, som har vært her nå i nesten to tusen år. La oss se hva det er.

230 Nå, vi finner her at han så (hva?) en rød hest gå fremover. Nå, ut i fra min forståelse er dette, ut i fra min forståelse, er dette store sverdet som han hadde i sin hånd... Nå, vi har omkring tre ting å se etter nå, i omkring de neste femten, tjue minuttene. La oss bare lese og se hva Han sier her. “Og det dro ut...” Det fjerde vers.

*... en annen hest, rød, drog ut. (Den første var hvit)
Og han som satt på den, ble det gitt å ta freden bort
fra jorden, ... folket skulle drepe hverandre. Og det ble
gitt ham et stort sverd.*

²³¹ Nå, det er symboler her, og vi vil se veldig nøye på dem. Men, utfra min forståelse, så langt jeg vet nå, ser dere, forutsa Jesus det samme i Matteus 24. Skjønner? Han sa: “Nå, dere vil høre om kriger og rykter om kriger, og bare kriger og rykter om kriger, og kriger. Og, men,” sa, “alt dette er ikke ennå. Ser dere, tiden er ikke inne ennå.” Ser dere, de spurte Jesus tre spørsmål. Skjønner? Han svarte dem i tre spørsmål.

²³² Det er der en mengde av våre brødre floket det til, ved å prøve og sette. . . Adventistbrødrene, om de, syvende dagen og så videre, bak der, det. . . “Stakkars henne som gir barn, som gir die, og portene vil være stengt på sabbaten,” og slike ting. Du store! Det angår ikke spørsmålet i det hele tatt, ser dere, ikke i det hele tatt. Skjønner?

²³³ Han svarte på det de spurte om, men Han—Han anvendte det ikke på de siste dager. Han sa: “Dere vil høre. . .” Nå, vi arbeider med denne ene tingen her. Vi vil komme til litt mer av det, om noen få kvelder. Hør her. Han sa: “Dere vil høre om kriger, og rykter om kriger, og så videre. Så alt dette er ikke. . . Ser dere, så vil de—vil de gå tilbake igjen, så vil de overgi dere, og så videre på den måten. Og alt, alt dette er ikke riktig ennå.”

²³⁴ Men da Han kom til stunden da Han skulle snakke med dem om det de spurte Ham om, “verdens ende.”

²³⁵ “Når vi alle disse tingene skje, når ikke én stein skal bli tilbake? Hva vil tegnet være? Og når vil verdens ende komme?” Ser dere, de spurte Ham om tre ting.

Så da Han kom frem til, “Verdens ende?”

²³⁶ Han sa: “Når dere ser fikentreet skyte knopper, så vet dere at tiden er for døren. Og sannelig sier Jeg dere, at, denne generasjonen skal ikke forgå før alt er oppfylt.” Hvor den vantro, uten forståelsen, liker å slå løs på det! Skjønner? Han sa: “Denne generasjonen,” ikke generasjonen Han snakket til, “generasjonen som ser fikentreet skyte knopper.”

²³⁷ Nå vil jeg bare spørre dere om noe. Bare—bare se på noe her like i øynene. Israel er nå, for første gang på tju-fem hundre år, en nasjon. Det eldste flagget i verden flagrer over Jerusalem i kveld. Israel er i sitt hjemland.

²³⁸ Det var en broder her en gang som ønsket å være en misjonær, følte for å misjonere blant jødene. Jeg sa: “Du når kanskje én nå og da.” Åh, folk tror, hele nasjonen! Nei, sir.

²³⁹ Israel blir omvendt som en nasjon, ikke som en person. “En nasjon vil bli født på én dag.” Det er Israel. “Hele Israel er frelst.” Bare husk det. Paulus sa så, “Hele Israel er frelst.” Nå, legg merke til, “Hele Israel.” Det er helt riktig.

²⁴⁰ Nå, legg merke til dette. “Men,” sa Han, “når dere ser fikentreet, og alle de andre trærne, skyter knopper.” Nå,

følg med. Det har aldri vært en tid, på fjue-fem hundre år, at Israel har kommet til sitt hjemland. Vi har den lille filmen, *Tre minutter til midnatt*, vet dere. Der er hun, en nasjon, den sekskantede Davidsstjernen, flagrer, og alle disse tingene.

241 Har det noen gang vært en tid der denominasjonene har hatt vekkelse slik de har hatt i de siste årene? Nå, bare undersøk det. Vi er hjemme.

242 Når blomstret denominasjonene noen gang under en manns tjeneste, slik det har gjort under Billy Grahams; metodistenes, baptistenes, og så videre? Når var det noen gang en mann, gransk gjennom historien, som noen gang gikk ut til den formelle menigheten, med et navn som ender med h-a-m, før? Bare spør dere. A-b-e . . .

243 A-b-r-a-h-a-m. Se nå her, Abrahams navn har syv bokstaver, A-b-r-a-h-a-m.

244 Men vår broder Billy Graham, har G-r-a-h-a-m, seks, ikke syv. Verden, det er der han forkynner til, den naturlige menigheten.

245 Den naturlige menigheten, var Lot, i Sodoma. Og når denne karen dro ned der og forkynte, og forblindet dem ved Evangeliet.

246 Men det var Én Som ble hos Abraham, og Abraham kalte Ham, "Elohim, Herre." Nå, da Abraham så tre komme, sa han, "Min Herre."

247 Da Lot så to komme, sa han, "Mine herrer." Der er forskjellen. Ser dere treenighets-verket? Skjønner?

248 Jesus sa: "Som det var på Lots dager." Ser dere det? Legg merke til. Få med deg dette.

249 Nå, det var Én som kom til den åndelige Menigheten, Bruden, Abraham, som ikke var i—i Sodoma, til å begynne med. Og legg merke til hva Han gjorde. Han forkynte ikke slik de gjorde. Han lærte dem, men så gjorde de tegnene foran dem. Han gjorde det Messianske tegnet. Han Hadde ryggen Sin snudd mot teltet, og Han sa: "Abraham." Nå, husk, hans egentlige navn, noen dager før det, var Abram. Men Han sier: "Abraham, hvor er din kone, S-a-r-a-h?" Noen dager før det, ble det kalt S-a-r-r-a.

Abraham sa: "Hun er i teltet, bak Deg."

250 Og Han sa: "Abraham, Jeg . . ." Der er det personlige pronomenet igjen. "Jeg kommer til å besøke deg i henhold til løftet som Jeg har gitt deg." Dere ser hva det var. Skjønner? En Mann, med støv på klærne Sine, spiste kalvekjøtt, og drakk melken fra kua, og spiste maisbrød. Ja, sir. Gud, Elohim, manifestert i kjød!

251 Lovet, i de siste dager, å manifestere Seg Selv i kjød igjen! Følg med.

“Abraham, hvor er din kone, Sarah?”

“Hun er i teltet, bak Deg.”

Sa: “Jeg kommer til å besøke deg.”

²⁵² Og damen, selvfølgelig, som var hundre år gammel, hun lo for seg selv; bak i teltet nå, bak forhengene i teltet. Hun sa: “Meg, en gammel kvinne.” Vel, de hadde ikke hatt det, som mann og kone, på årevis, vet dere, for han var hundre år gammel, og—og—og hun var nitti. Sa: “Det vil aldri skje.”

²⁵³ Og Han sa: “Hvorfor lo hun?” Puh! Med Sin rygg snudd mot teltet, “Hvorfor lo hun, og sa, ‘Hvordan kan disse tingene skje?’” Ser dere, Han viste ham et tegn.

²⁵⁴ Nå lover Han at dette vil gjenta seg i endetiden, igjen.

²⁵⁵ Og de to mennene dro ned der og forkynte Ordet, og sa at de skulle komme seg ut derfra; stedet skulle brennes opp, og så videre. Og det gjorde det. Og Lot vaklet ut; den naturlige menigheten, nede i synd, og i gjørme, men kjemper seg likevel videre i sine organisatoriske programmer. Men Bruden. . .

²⁵⁶ Den ene Mannen dro aldri til dem. Han dro bare og kalte som var et bilde på Bruden. Nå er vi i den siste tid. Skjønner? Nå, legg merke til dette.

“Du sa der, ‘Gud manifestert i kjød’?”

²⁵⁷ Jesus sa, Selv: “Hvordan kan dere anklage Meg?” Sa: “Er det ikke skrevet i Bibelen deres, lovene deres, at de, profetene, som Guds Ord kom til. . .” Jesus sa: “Ordet kom til profetene,” for Han var Bibelsk i alle ting. Han sa: “Nå, Guds Ord sier, at ‘Ordet kom til profetene.’ Og dere kalte dem ‘guder,’ for Guds Ord kom til dem.” Sa: “Så hvordan kan dere anklage Meg når Jeg sier Jeg er Guds Sønn?” Med deres egen lov, satte Han dem fast. Der har dere det. Skjønner?

²⁵⁸ Nå, hvor er vi? Vi er i endetiden. Nå, lytt virkelig nøye nå.

²⁵⁹ Nå finner vi ut at det ville bli kriger og rykter om kriger. Og nå ser vi at fikentreet har skutt knopper. Og de andre trærne skyter knopper. Metodister, baptister, presbyterianere, og alle, skyter knopper, en stor vekkelse pågår.

²⁶⁰ Nå, jeg tror at Gud samler Bruden for den siste timen, de Utvalgte. Åh, du! Nå, legg merke til dette.

²⁶¹ La oss nå tenke på hva Johannes så, da, på disse tingene som han så. “En rød hest; og rytteren hans drar ut, det ble gitt ham kraft til å drepe med et stort sverd.” Nå, her er min åpenbaring av det. Dette er satan, igjen. Det er djevelen, igjen, i en annen form. Nå, vi vet at—at Seglene har med. . . som jeg sa her om kvelden. Og trompetene har med—med—med—med borgerkriger å gjøre, ser dere iblant folket, iblant nasjoner. Men dere finner ut, her, at denne mannen har et sverd, så han har med kirke, politisk krig å gjøre. Nå, dere tror kanskje ikke det, men bare følg med på det et øyeblikk, bare et lite øyeblikk.

262 Legg merke til fargeforandringen på disse hestene. Samme rytter; forandring av hestenes farger. Og en hest er et dyr. Og dyret, i Bibelen, som et symbol, representerer en kraft. Det samme systemet rir på en annen farge, kraft, fra det uskyldige hvite til en blodig rød. Skjønner? Følg med på ham nå, hvordan han kommer.

263 Da han startet i begynnelsen, var han bare, vel, var han bare en liten doktrine i—i, iblant, kalt nikolaismen. Selvfølgelig, drepte ikke det noe. Det er Åpenbaringen 2:6, hvis dere vil skrive det ned. Han drepte ikke noe. Det var bare en doktrine, bare en ånd iblant folket. Nå, han ville ikke drepe noe. Åh, han var så uskyldig, ridende på denne hvite hesten. “Vel, vet dere, vi kan ha en stor verdensvid kirke. Den kunne vi kalle den universale kirken.” De gjør det fortsatt. Ja vel. Skjønner? Nå, “Vi kunne ha . . .” Åh, det er fullstendig uskyldig. Og, åh, det er så uskyldig. “Det er bare en gruppe menn. Vi vil komme sammen for fellesskapets skyld.” Ser dere, det er veldig uskyldig; den er hvit, den hvite hesten var det. Skjønner?

264 Nå, så de høystående menneskene, og de bedre kledde, og de utdannede, vet dere, på en måte av samme ulla, vet dere, “Vi vil—vi vil liksom få ting på plass. Og den stakkars flokken, vel, hvis de vil snuble i vei, vel, ja vel, men vi—vi vil gjøre at en bedre klasse kommer til kirken vår. Hvis vi bare kan få trukket oss ut her, vil vi—vil vi bli en—vil vi bli en gruppe med Frimurere, eller slikt, vet dere. Vi vil—vi vil bare få ordnet tingene, eller, Odd Fellows,” som de er. Og derfor. . . Ikke Odd Fellow-losjen nå, men dere vet hva jeg mener. Så, det er merkelig for den sanne troende. Nå, men, på den andre siden, med andre ord, “Vi vil ha en liten gruppe, et lite byrå vi kan kalle vårt eget.” Det var bare en doktrine, veldig uskyldig. “Brødre, ja, vi har ingenting imot dere, så visst ikke. Dere er helt i orden, men, dere vet, vi føler at—at vi har forretninger og alle. . . Vi, vi ville komme bedre ut av det om vi bare forente oss sammen.” Skjønner? Det gikk til slutt rett videre inntil det skjedde, ja, sir, komme sammen.

265 Men da denne fryktelige, forførende ånden (åh, jøye meg!) inkarnerte, inkarnerte ånden; denne doktrine-ånden ble inkarnert, for å ta plassen til Kristus, i en mann. Den må bli tilbedt, da, endte opp med å bli en tilbedelse lik Kristus. Men andre ord, oppe over Vatikanet. . . Jeg har vært der. Det er skrevet, “VICARIVS FILII DEI,” og det er skrevet med romerske tall. Nå, bare tegn en linje nederst på de romerske tallene. Og det betyr, “Istedenfor Guds Sønn.” Han er, med andre ord, en vikar. Dere vet hva en vikar er; bare tar plassen til noe. Han er vikaren, “Istedenfor Guds Sønn.”

266 Og Bibelen sier, “La den som har visdommens gave regne ut dyrets tall, for det er menneskets tall. Og hans tall er seks hundre og seksti-seks.” Nå, ta VICARIVS FILII DEI, og tegn

en linje, med romerske tall; “V” for fem, og “I” for en... Og legg det sammen, og se om du ikke får seks hundre og seksti-seks.

267 Bibelen sier, “Han ville sitte i Guds tempel, tilbedt slik som Gud.” Da den lille doktrinen ble inkarnert, ble den en vikar, “Istedenfor Guds Sønn.” Skjønner? Åh, du! Den forferdelige, forførende ånden! Hvis dere vil lese det, les i Andre Tessalonikerbrev 2:3, og dere kan se hvor den er.

268 Og, selvfølgelig, dere husker at satan er overhodet for all politisk makt, i hver eneste nasjon. Hvor mange vet det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Vil dere skrive det ned? Matteus 4:8, “Satan tok Jesus opp på et høyt fjell, og han viste Ham alle verdens riker, som noen gang har vært eller noen gang ville bli, på et øyeblikk.” Snakk om en person! Han sa: “Jeg vil gi dem til Deg, hvis Du vil tilbe meg.” Og Jesus visste at Han kom til å arve dem.

269 Det er det de sier, “Ja, dere stakkars holy-rollers!”

270 Men, vi får verden! “De saktmodige skal arve jorden.” Det var det Jesus sa. Skjønner? Skjønner?

271 Legg merke til, Jesus visste at Han kom til å arve dem, så Han sa: “Vik bak Meg, satan. Det er skrevet,” rett tilbake til Skriften igjen, ser dere, “Du skal tilbe Herren, og Ham alene.” Skjønner?

272 Nå—nå når—når han, som er sjefsdemon, inkarneres i denne super, religiøse mannen, som Bibelen forutsier, så forener han sin kirke og stat. Begge maktene hans forenes sammen. Skjønner?

273 Da antikristens ånd dro ut, var den en ånd. Så ble den hva? Den ble deretter... Nå, følg med på dette Seglet. Da ånden dro ut, var den antikrist, imot Kristi lære. Ja vel. Det neste gjorde... Det Kristus ga Menigheten Sin å gjøre, Det var imot synd. “Åh, Det betyr ikke det. Det betyr ikke det. Det var for noen andre. Det, det var tilbake for hundre år siden, den gang da. Det, det er ikke for oss.” Skjønner? Det, ser dere, *anti*, “imot.” Deretter ble den... .

274 Nå, rytteren som dro ut, han—han hadde ingen krone, men det ble gitt ham en. Den hvite hesten; han hadde en bue, ingen piler. Skjønner? Så da han dro ut... .

275 Så, etter en stund ble det gitt ham en krone, fordi du kan ikke sette en krone på hodet til en ånd. Men, da, denne ånden ble inkarnert i den andre gjerningen av hans—av hans mystiske styre, den andre gjerningen, ble han en kronet, falsk profet, etter antikristens ånds virksomhet. Nå, vi ser ham nå, nå. Nå, han blir det, når han tar imot den. Dessuten, er han, allerede, satan kontrollerer den politiske makten i verden.

276 Nå kommer han til en posisjon der han vil danne en verdensomfattende kirkemakt, og oppnår religiøs makt. Og forstår dere ikke, mine brødre, at i . . . Når, denne nasjonen trer frem i det 13. kapitlet av Åpenbaringen, reiste dette lille dyret seg opp som et lam. Og det har to horn, borgerlig og kirkelig makt, men han gjorde det samme som dyret gjorde foran ham.

277 Det er underlig, Amerika er nummer tretten, og en kvinne. Det er underlig, det kommer til syne i det trettende kapitlet av Åpenbaringen. Vi begynte med tretten striper i flagget, tretten stjerner. Alt er "tretten, tretten, tretten, tretten," hele veien gjennom. Alt er "kvinne, kvinne, kvinne," hele veien gjennom.

278 Og til slutt ender det med, (jeg forutsier det), at en kvinne vil kontrollere henne. Husk, det var tretti år siden, jeg sa det. Og—og de—de syv tingene jeg forutsa, fem av dem har funnet sted. Og de har mannen der akkurat nå til å bringe henne inn. Og dere stemmer det inn, gjennom politikken deres der. Ja. Hm! Ja vel.

279 Så mye å si, at en nesten ikke klarer å komme dit en ønsker å komme. Legg merke til nå. Jeg skal ikke holde på dere mer enn litt til, hvis jeg må fortsette videre i morgen kveld.

280 Hør her. Legg merke til. Når satan . . . Nå, alle, som, innser at satan kontrollerer all politisk makt i verden. [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Han sa så. Matteus det fjerde kapitlet, finner dere det, og det 8. vers. Alle rikene tilhører ham. Det er grunnen til at de kjemper, kriger, dreper. Nå, husk.

281 Er ikke det underlig? Det ble gitt dem dette sverdet, til å drepe hverandre. Åh, åh, Åh, du! Legg merke til nå.

282 Nå, da han gjorde det, hadde han ikke den kirkelige makten ennå. Men begynte med en demon med falsk lære. Og den læren ble en doktrine. Den doktrinen ble inkarnert i en falsk profet.

283 Og så dro han nøyaktig til det rette stedet. Han dro aldri til Israel, nå. Han dro til Rom; Nikea, Rom.

284 Rådet ble avholdt, og de valgte en sjefsbiskop. Og så, ved å gjøre dette, forente de kirken og staten sammen. Da kastet han buen sin. Han gikk ned fra den hvite hesten sin. Han satte seg på den røde hesten sin, for han kan drepe alle som ikke er enige med ham. Der er Seglet. Samme karen! Se at han rir videre inn i Evigheten der borte, med det, ser dere, forener begge maktene sine sammen.

285 Det samme de prøver å gjøre akkurat nå, samme tingen, i dag. Og en underlig ting, kanskje dere ikke forstår det. Men, i dag, fra en baptistgruppe i Louisville. . . Dere hørte det på radio. En taler reiste seg og . . . Hvor mange hørte det? Riktig. Skjønner? Ja vel, her har dere det. De vil, og tilbød i kirken nå, at vi ikke egentlig må, åh, akkurat bli medlem av den katolske kirken, men vi må liksom ha fellesskap med dem. Få . . . Og, på

samme tid pågår det i Louisville, over her hvor Gud åpenbarer Seglene for Sitt folk, for å vise det, "Ikke gjør det!" Ser dere begge virker sammen? Husk, kråka og duen satt på samme vagle, i arken. Ja visst. Bare husk det.

²⁸⁶ Nå finner vi ut, han forener sin makt da, når han ble både stat og kirke, det geistlige. Så hva skal du gjøre? Han former sin egen religion. Og nå kan han gjøre hva enn han vil. Da har han rett til å ta livet av alle som ikke er enig med ham. Det er nøyaktig hva han gjorde, også. Og han gjorde det på en prikk. Og det han—han. . . Han gjorde det mot den levende Guds sanne troende, som holdt Ordet og ikke var enige med ham i dogmene hans. Han tok livet av dem.

²⁸⁷ Nå, broder Lee Vayle, og dere som lærer her om Nikea-tidsalderen og den første menighet, jeg vet ikke om dere har lest denne eller ikke. Hvis dere ønsker å lese den, så få tak i Schmuckers *Glorious Reformation*.

²⁸⁸ Og dere finner det, at, da sankt Augustin fra Hippo ble en prest under den romerske kirken, hadde han muligheten, da den Hellige Ånd en gang prøvde å komme over ham, og han avviste Den. Hvor mange vet det, som en lærer? Altså, han avviste den Hellige Ånd. Det er nøyaktig hva, et bilde på den protestantiske kirken i dag, som har forkastet den Hellige Ånd. Han gikk tilbake til Hippo, og det var nettopp han som signerte det, det papiret som hadde, "Åpenbaringen fra Gud, om at det var helt i orden og behaget Gud, å ta livet av hver eneste person som ikke trodde med den romerske katolske kirke."

²⁸⁹ Hør nå her. Jeg siterer fra martyrhistorien, "Fra tiden til—til sankt Augustin fra Hippo, til 1586," i den romerske martyrhistorien, "tok den katolske kirke livet av seksti-åtte millioner protestanter." Var sverdet hans rødt? Red han på en rød hest? Hva var det? Den samme makten; den samme rytteren. Der er Seglet. De innrømmer, "sekti-åtte millioner," i martyrhistorien, i tillegg til alle de som ble drept ved siden av det. Åh, bevare meg vel! I løpet av den mørke tidsalderen, ble millioner gitt som mat til løvene, og drept på alle måter, fordi de ikke ville bøye seg for den katolske tros læren. Dere vet det.

²⁹⁰ Hvor mye tid har dere? [Forsamlingen sier: "Masser av tid. Hele natten."—Red] Ja vel. La meg lese noe. Slå opp med meg nå, la meg vise dere noe. La oss—la oss få et bilde av dette, bare et øyeblikk. Kom bare tilfeldigvis inn i tankene mine, og vi vil lese det. La oss slå opp i Åpenbaringen, i det 17. kapitlet av Åpenbaringen. Vi har fortsatt femten minutter igjen. Ja vel. Lytt nå veldig, veldig nøye nå, mens vi leser. Dere som har Biblene deres og slår opp, jeg skal gi dere bare litt tid, slik at dere kan få tak i det.

291 Fikk du tak i det, Lee? I Schmuckers er der jeg fikk tak i det, ser du, *Glorious Reform*, det er tatt rett ut fra Roms martyrhistorie, i Vatikanet.

292 Nå, det var helt frem til forfølgelsen av sankt Patricks folk. Og så kaller de sankt Patrick for deres—deres helgen. Hmh! Sankt Patrick var omtrent like mye katolikk som jeg er; og dere vet hvor mye jeg er. Skjønner? Han—han avskydde kirkens doktrine. Han nektet å gå til paven. Ja, sir. Sankt Patrick til og med... Ja, dere, har dere noen gang vært i Nord-Irland, der han hadde skolene sine? Dere vet, navnet hans var ikke Patrick. Hvor mange vet det? Navnet hans var Sucat. Det er riktig. Mistet lillesøsteren sin. Husker dere da de... Skjønner? Ja vel.

293 Nå, legg merke til, det 17. kapitlet av Åpenbaringen. Nå, alle sammen, bare prøv å åpne hjertet ditt. La den Hellige Ånd lære deg nå.

...en av de syv englene som hadde—hadde de syv skålene kom til meg,...

294 Nå, ser dere, det er Syv Skåler. Dere vet, disse syverne, som vi går igjennom, de skjer akkurat på samme tid; følger etter Plagene, følger etter menighetstidene, helt likt, for alt sammen er forseglet i den ene Boken, alt. Og alt skjer bare i tur og orden; det ene går rett inn i det andre, og det neste, og det neste. Det er to ånder i virksomhet; Gud, og djevelen. Skjønner?

...som hadde de syv siste skålene, og han talte med meg. Han sa... Kom hit; og jeg skal vise deg... deg dommen over den store skjøgen som sitter på mange vann.

295 Nå, se her, over her, det, “vann.”

296 “Skjøge,” hva er det? Det er en kvinne. Kan ikke være en mann. Og hva symboliseres kvinnen med i menigheten, i Bibelen? Menigheten. Hvorfor? Kristi Brud, og så videre; ser dere, det er kvinne, menigheten.

297 Nå, “vann,” hva betyr det? Se her. Les det femtende verset av det der.

Så sa han til meg: vannene som du så, hvor skjøgen sitter, er folk, ...skarer, ...folkeslag, og tungemål.

298 Denne kirken hersket over hele verden, ser dere, “Sitter på mange vann.”

Kongene på jorden drev hor med henne, åndelig hor (tar doktrinen hennes, nikolaittiske doktrinen), og de som bor på jorden, ble drukne av hennes horevin.

299 Jøye meg, snakk om en drukken flokk, av det! Du...

I ånden bar han meg så ut i ørkenen. Og jeg så en kvinne...

300 Og visste dere det? Katolikkenes egne skrifter innrømmer at dette er deres kirke. Hvor mange vet det? Rett i deres egne skrifter. Jeg har *Fakta om vår tro*, heter den, nå, ser dere; tilhører en prest. Ja vel. Ja vel.

Og i ånden bar han meg ut i ørkenen. Og jeg så en kvinne sitte på et skarlagens-kledd dyr, som var fullt av gudsbespottelige navn. Det hadde syv hoder og ti horn.

301 Nå, bare følg med på det, det symbolet, det “syv hoder.” Nå, ser dere her hvor det står, “Og—og—og . . . Hodene som du så er syv fjell som kvinnen sitter på.” Rom ligger på syv fjell. Skjønner? Nå, det er ingen tvil om det, ser dere, “Syv hoder.” “Og ti horn,” vet dere, er ti riker, og så videre.

Kvinnen var kledd i purpurrdt . . . smykket i gull og kostbare stener . . . perler. Hun hadde i hånden et gullbeger fullt av styggedom—styggedom og urenheten av hennes horeliv.

302 Den antikristens ånd, “utroskap,” ser dere, “læren,” som var utro mot Gud. Skjønner? Nå, hun skulle være en Brud, ser dere; og drev hor. Skjønner? Akkurat som Eva gjorde, akkurat som menigheten gjør der. Skjønner?

Og på hodet hennes var skrevet, var det skrevet et navn: EN HEMMELIGHET, BABYLON DEN STORE, . . .

303 Og alle vet, “BABYLON” er Rom.

. . . MOR TIL SKJØGENE OG TIL STYGGEDOMMENE PÅ JORDEN.

304 Og lytt til det 6. verset.

Og jeg så at kvinnen var full av de helliges blod og av blodet av Jesu vitner. Og da jeg så henne, undret jeg meg meget.

305 Hun var slikt et vakkert vesen, med kors og alt mulig på seg! “Hvordan i all verden kunne hun være skyldig i å drikke martyrenes blod?” Det forvirret ham. Nå vil Han fortelle ham.

Men engelen sa til meg: Hvorfor undret du deg? Jeg vil forklare deg hemmeligheten med kvinnen, og dyret som bar henne, . . .

306 Nå, dette er ikke under ett av Seglene. Dette er noe annet, ser dere.

Og han sa . . . de syv hodene og de ti hornene.

Dyret . . . du så, var, og er ikke, og det skal stige opp fra avgrunnen (har ingen grunnvoll, paven), og gå bort til fortapelse. Og de som bor på jorden, skal undre seg, de som ikke har sine navn skrevet i Livets Bok hos Lammet, (der er de Utvalgte, ser dere), fra verdens grunnleggelse, . . .

307 Hvordan, når ble ditt navn satt i Livets Bok? Under vekkelsemøtet du gikk på? Nei, sir. “Fra verdens grunnleggelse.”

...når de ser dyret som var, ... ikke er, og likevel er.

308 Ser dere, “dyret,” én vil dø, en annen vil ta hans plass. “Han var; han var ikke. Han var; han var ikke. Var; han var ikke.” Og hun vil gå rett ned i avgrunnen, på den måten. Skjønner? Ja vel.

Her er—her er den forstand som har visdom.

309 Hvor mange vet at det er ni åndelige gaver, og én av dem er visdom? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Ja vel.

De syv hodene er syv fjell som kvinnen sitter på.

310 Åh, en må være totalt blind, døv og stum, for å ikke forstå dette. Skjønner? Ja vel.

De er også syv konger. Fem er falt, den ene er (Nero), og ...én skal komme. Og når han kommer, skal han bare være en kort tid.

311 Dere husker hva han gjorde. Brente byen, og la skylden på de kristne. Og satte moren sin på tverrstangen til en hest og trakk henne gjennom gatene. Og spilte fiolin, mens Roma brente. Ja vel.

Dyret som var, og ikke er, er selv også den åttende,...

312 Hedenske Rom, skiftet til pavelig Rom. Da den inkarnerte antikristens ånd ble inkarnert, og ble kronet, ble han en kronet konge av Rom, både i stat og kirke, sammen. Åh, broder! Ser dere, den er bare full av det. Skjønner?

...er...den syvende, og han går bort...(Hvor lenge varer han? De forandrer aldri systemet)...til fortapelse.

De ti hornene som du så, er ti konger som ennå ikke har fått noen kongers kongeriker; men de får myndighet som konger i én time sammen med dyret.

313 Det er diktatorer, ser dere, selvfølgelig. “Disse har én tanke.” Hør nå her. Den taler ikke om kommunisme. Skjønner?

Disse har én og samme tanke, og de gir sin makt og myndighet til dyret.

Disse skal føre krig mot Lammet, og Lammet skal seire over dem, for han er herrenes Herre, og kongenes Konge, og de som er med Ham, de er kalte, utvalgte, og trofaste.

Så sa han til meg: Vannene som du så, hvor skjøgen sitter, er folk, ...skarer, ...folkeslag, og tungemål.

De ti hornene som du så på dyret, disse skal hate skjøgen, og den pakten blir brutt...(Jeg snakket om det i går kveld)...og skal gjøre henne naken og forlatt, ete hennes kjøtt og brenne henne med ild.

314 Vet du ikke at Bibelen sier at skipsførerne, og alt annet, sa: “Ve, Ve, den store by! For den har fått sin dom på én time!” Skjønner?

For Gud har lagt ned i hjertene deres å oppfylle hans hensikt, å ha én og samme tanke og gi deres riker over til dyret, inntil Guds Ord er oppfylt.

. . .kvinnen som du så, er den store byen som hersker over alle kongene på jorden.

315 Si meg én. Russland hersker ikke over alle. Vi hersker ikke over alle. Det er bare én konge som hersker over alle . . . slik som Nebukadnesars jern som løp ut i hver eneste en av disse tærne. Det er Rom. Rom gjør det ikke som en nasjon; det gjør det som en kirke. Hver eneste nasjon under himmelen er under Rom.

316 Ikke rart de sier, “Hvem kan føre krig mot ham?” Han kan si, “Fred,” [Broder Branham knipser i fingeren én gang—Red.] det avgjør det. Hver eneste katolikk sier, “Det er, ‘Ikke slåss,’” og—og de slåss ikke. Det er alt. “Hvem er i stand til å gjøre det han kan gjøre?” Ingen. Det er riktig. “Så de undrer seg over miraklene han kan gjøre.” Han kan stoppe krig. [Broder Branham knipser med fingeren én gang.] Det eneste han trenger å gjøre er bare å si, “Stopp.” Det er alt. Men tror dere han vil gjøre det? Så visst ikke.

317 Legg merke til, det viser så visst, “De skulle drepe hverandre. De skulle drepe hverandre.” Buen hans hadde ingen piler, i begynnelsen, men hans “store sverd” hadde. Han drepte, senere, og skiftet fra hvit hest til rød hest; den samme, djevelen, nøyaktig, med sitt sverd.

318 Hva sa Jesus? Jesus sa: “De som griper til sverd, skal falle for det.” Ikke kjemp tilbake. Skjønner? Jesus, den kvelden da Han fortalte, sa det, og Peter tok sverdet sitt. Skjønner? Bare gjør som Han gjorde, bare gå videre.

319 Nå, nå husk, han har et sverd. Han drar frem, et sverd i sin hånd; rir, rød hest, vasser gjennom blodet til alle som er uenige med ham.

320 Nå, forstår dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Hvor mange forstår hva det Seglet er nå? [“Amen.”] Ja vel. Nå, hva sa Jesus? “De som griper til sverd skal falle for sverd.” Er det riktig? Ja vel. Ja vel. Denne rytteren og alle undersåttene i hans rike som myrder ned gjennom tidsalderen, som har utgytt alt dette blodet fra de hellige martyrer, vil bli drept av Jesu Kristi Sverd når Han kommer. “De som griper til sverd skal bli drept ved sverd.” De tok sverdet til dogmer og antikrist, og slaktet ned de ekte, sanne tilbederne, hele veien ned gjennom tidsalderne, i milliontall. Og når Kristus kommer med Sverdet, for det er Hans Ord som går ut av Hans munn, vil Han drepe hver eneste fiende som er foran Ham. Tror dere det? “Drepe fienden.”

321 La oss gå over hit bare et øyeblikk, Åpenbaringen. Vi vil se nå om jeg bare sier det, eller om Ordet sier det. Åpenbaringen 19:11.

Og jeg så himmelen åpnet (amen), og se, en hvit hest. Og Han som sitter oppå den, heter Trofast og Sannferdig, og Han både dømmer og fører krig i rettferdighet.

Hans øyne er . . . ildsluer, og på hans hode . . . mange kroner.

322 Åh, broder! Ser dere, Han er blitt kronet av Sine hellige, ser dere.

Han har et navn skrevet, som ingen kjenner, uten Ham selv.

323 Husk, vi—vi kan ikke, vi vet ikke det, ser dere, hva det er. “Og han var kledd . . .” La oss se.

Han er kledd i en kjortel dyppet i blod, og Hans navn er (ikke “er,” men “kalt”) Guds Ord.

324 For, Han og Ordet er det samme. Skjønner? Nå, legg merke til, ikke “Navnene Hans.” Hm-hmh! “Hans Navn er kalt ‘Guds Ord.’” Det kjenner bare ett Navn; intet annet navn.

Og hærene i himmelen, som var i himmelen kledd i fint lin, hvite og rene, fulgte Ham på hvite hester. (Det er de helliges rettferdighet. Skjønner?)

325 Nå, følg med. Hva sa Jesus? “Den som griper til sverd . . .” Ja vel, rytteren på den røde hest, her er det hun kommer. “Den som griper til sverd . . .” Du kan ha drept seksti-åtte millioner av dem, ned gjennom disse tidsalderne, siden da; kanskje flere. Men Jesus sa: “Den som griper til sverd, skal falle for det.” Følg med.

Og ut av hans munn går det et skarpt sverd, . . .

326 Hebreerne, det 4. kapitlet, sier: “Guds Ord er skarpere enn et tveegget sverd, og kløver helt gjennom til benmargen.” Og hva gjør Det, Ordet? “Det er en skjelner av hjertets tanker.” Riktig.

. . . ut av hans munn går det et skarpt tveegget . . . et skarpt sverd, for at han skulle slå folkeslagene med det. Og Han skal selv herske over dem med jernstav. Han trår selv vinpressen med den Allmektige Guds harme og vrede.

Og han hadde et navn skrevet på sin kjortel og på sin hofte: KONGERS KONGE OG HERRERS HERRE.

327 Slik som bedragerne, imot Guds Ord, og fordi de ikke var enige, og denne tingen . . . satan plasserte, forente de politiske kreftene som han eide, og de åndelige kreftene som han eide, sammen, og dannet en kirke som utbrer seg i hver eneste

nasjon. Og han har tatt millioner på millioner. . . etter at han hoppet ned fra sin hvite hest, over på sin røde hest, og han tok sverdet sitt og dro ut.

328 Men Gud sa: “Med den samme Tingen som han forvrengete, eller prøvde, ved en falsk lære; det samme Ordet vil oppstå i kraft, komme ut fra Jesu Kristi lepper, og skal drepe ham, og alt foran Ham.” Amen.

329 Der er det Andre Segl. Elsker dere Ham? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Åh, du! Det er SÅ SIER HERREN. [Forsamlingen fryder seg veldig.] Priset være Gud! Hvis alle disse andre åpenbaringene, og visjonene, og alt, har stemt helt nøyaktig på—på en prikk! Og hvor mange vet det? Rekk opp din hånd. Hundrevis, alle sammen her, med hendene sine løftet. Det er riktig. Slik skal Dette være! Husk, det er slik. Åh, venn!

Kom til Kilden som er fylt med Blod,
Tappet fra Immanuels vener;
Der syndere kaster seg ned i floden,
Mister alle sine skyldige flekker.

330 Kom, tro på Ham, hvis du aldri har. Ikke ta noen sjanse; ikke, ikke, hvis det er noe i ditt liv, venn.

331 Vi er her. Noe er i ferd med å skje. [Broder Branham banker på talerstolen fire ganger—Red.] Jeg vet ikke hvorfor. Jeg vet ikke når. Jeg vet hva som skal skje, men jeg vet ikke når det vil skje. Men det er nødt til å skje, fordi Han åpenbarer det akkurat nå. Han gjør ingenting uten at Han gjør det kjent. Amos 3. Han gjør det kjent først. Og Han lovet at disse tingene ville komme i de siste dager. Og den syvende menighetstid, på slutten av den, når budbæreren har ankommet, ville det være der. Det ville bli åpenbart, de brutte Seglene vil bli åpenbart, og her er De. Nå, det er i Herrens Navn. Tro Det, venn. Ja, sir. Kom ut av Babylon!

332 Jeg ønsker å si noe før jeg avslutter. For, jeg har. . . jeg har bare til halv ti. Det er like før nå.

333 Billy og jeg, da vi gikk av flyet, i India, vår siste tur der. Jeg kikket på en—en avis som var lagt frem, som var skrevet på engelsk. Og der stod det, “Jordskjelvet må være over; fuglene kommer tilbake.” Så kom den med detaljene. De. . . Det var noe rart som skjedde.

334 India har ikke flettegjerder slik vi har. De plukker opp steiner, og lager gjerdene sine. Og de bygger mange av husene sine av stein, bare setter dem opp der. Og det er varmt der, omkring, åh, nesten overalt i India, hvis du ikke er oppe i fjellene. Og hele veien ned gjennom Calcutta og slikt, ligger bare menneskene på gatene, og sulter til døde, og så videre.

335 Nå, så, og de bygger husene sine med tårn, til huset sitt. De setter opp gjerdet helt opp hit, ved siden av huset sitt. Bygger

tårnet til huset sitt, og tårnet kan være der de har brønnen sin. De gravde den ut for kveget sitt og slikt, så satte de opp gjerdene sine rundt.

³³⁶ Og, med ett, begynte noe å skje. De små fuglene, vet dere, går inn i disse steinene, og de bygger redene sine og fostrer opp sine små. Og noe begynte å skje.

³³⁷ Hver dag, når det ble varmt, kom alt kveget i nærheten og stod i skyggen av veggene; for å avkjøle seg.

³³⁸ Og alle småfuglene bor på de plassene. Og, med ett, ble alle disse småfuglene, av en eller annen ukjent grunn. . . Nå, dere vet hva vi sa her om dagen om småfugler. Skjønner? Av en eller annen ukjent grunn, fløy alle sammen vekk. Og de dro ut, og kom ikke tilbake til redene sine. De dro ut på marken, og de satt i trærne, og hva enn de fant, eller rett på bakken.

³³⁹ Kveget ville ikke komme i nærheten. Sauene ville ikke komme i nærheten. De holdt seg på marken, og klynget seg til hverandre. Det er en god ting. De visste at noe skulle skje.

³⁴⁰ Så, med ett, inntraff et jordskjelv, og rystet veggene ned, gjerdene ned, og alt annet.

³⁴¹ Så begynte småfuglene å komme tilbake. Kom ikke tilbake på tre eller fire dager; begynte så å komme tilbake. De sa: "Vel, jordskjelvene må være over nå; fuglene kommer tilbake."

³⁴² Hvorfor? Tror dere ikke at den samme Gud som kunne få fuglene og kveget og sauene, på Noahs tid, til å gå inn i arken, at Han fortsatt er den samme Gud som kan få dem til å fly i sikkerhet? Er det riktig? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.]

³⁴³ Nå, la meg si noe, broder. Det er noe som er i ferd med å skje. Og alle disse store, gamle geistlige veggene kommer til å kollapse, og gå rett der tilbake, og samtykke. For, de vil gjøre det, så sikkert som at jeg står her. Det er "et dyrets merke," like så sikkert som at jeg står her; og denne nasjonen tok det, ifølge Herrens Ord. Lytt, når du føler den lille, underlige følelsen, så kom deg bort fra de veggene. Kom deg bort! Du vil dø der inne. Ikke gjør det! Kom ut av det! Kom deg bort fra alt dette! Flykt i sikkerhet, så fort du kan. Be Gud om nåde.

³⁴⁴ Ikke bare ta, en eller annen, "Vel, min mor var metodist, så jeg antar jeg vil være det. Min pappa var baptist; jeg vil være det." Ikke gjør det. Ikke—ikke ta noen sjanse.

³⁴⁵ Jeg bryr meg ikke om hvor enkelt og ydmykt Det virker; Det er Herrens Ord. Flykt til Jesus Kristus så raskt du bare kan, og hold deg der inntil Gud fyller deg med Sin Hellige Ånd. For tiden vil komme da du vil lete etter Det, og Det vil ikke være der. Så, sørg for å gjøre det.

La oss bøye våre hoder, bare et øyeblikk.

³⁴⁶ Himmelske Far, åh, noen ganger, Herre, bare—bare står jeg her og—og skjelver. Jeg tenker på den fryktelige tiden som

nærmer seg, og jeg . . . Det er ingen måte å stoppe det på. Det er forutsagt at det ville komme. Og jeg tenkte på, "Hvorfor kommer ikke folket og—og—og lytter? Og vil de ikke komme og ta imot Det?" Men, selvfølgelig, vet jeg at—at Du—Du sa de ikke ville, derfor vil de ikke.

³⁴⁷ Men det er noen som har sine navn skrevet i Livets Bok hos Lammet. Og når Seglene er åpnet der, ser de sine navn der, og den Hellige Ånd taler til dem. De kommer. Du kan ikke holde dem unna; ingen kan, ingen. De kommer uansett, fordi Du leder dem slik Du gjorde med de små fuglene, og sauene og veget. Du er Gud! Et slags instinkt som dyrene har, slik at de vet at de må komme seg bort! Og hvis instinktet til et dyr kunne advare ham til å flykte fra fare, hva skulle den Hellige Ånd gjøre for en Menighet som hevder å være fylt med Den!

³⁴⁸ Gud, vær nådig mot oss. Tilgi oss alt, Herre, av våre mangler. Vi mener ikke å stå her på denne talerstolen og la disse menneskene stå rundt veggene, og med verkende lemmer, og så bare gå vekk og si, "Vel, det høres veldig bra ut." Herre, vi ønsker å gjøre noe med det. Vi, vi vil at Du skal granske våre hjerter. Hvis det er noe galt, Herre, la oss få vite nå. Vær så snill, ikke la oss komme til den stunden, over der, når det er for sent. Gransk meg. Prøv meg, Herre.

³⁴⁹ Her, står jeg her ved Guds nåde, og så at Seglene ble brutt der borte, og kom, og fortalte folket. Skjønt, Du forutsa det ville skje på denne måten, for mange uker siden. Og nå, Far, her er Det, rett fremfor oss.

³⁵⁰ Nå, Herre, prøv meg. Gransk meg. Gransk meg, i mitt hjerte. Herre, vi . . . Vi, vi vil at Du skal se inn i våre liv. Og hvis det er noe der inne, som ikke er rett, bare si det til oss, Herre. Vi ønsker å gjøre det rett, akkurat nå; akkurat nå, mens det finnes en Kilde fylt med Blod, mens det finnes et—et blekemiddel som kan rense våre synder og vantro. Vi ønsker å kaste våre sjeler ned i det; all vår vantro. Gud, hjelp vår vantro; ta den bort fra oss, Herre.

³⁵¹ Vi ønsker å motta bortrykkende nåde. Vi ønsker å være rede, når den mystiske Tordenen tordner der ute, og Menigheten blir tatt opp, vi ønsker å være klare til å ta imot Det. Herre, gi det.

³⁵² Prøv oss, Herre, ved Ditt Ord. La oss se inn i Det. Og hvis vi ser at vi har trådt feil . . . Hvis det er de her, Herre, som ble døpt i titler; uten å vite noe om den ekte, sanne dåpen! Må jeg være like så trofast som Paulus . . .

³⁵³ Da han vandret gjennom Efesus' øvre kyst, og han fant disipler som lovpriset, og ropte, og hadde en herlig stund. Han sa til dem: "Har dere fått den Hellige Ånd etter at dere kom til troen?" De visste ikke at det var noen. Han sa: "Så til hva ble dere døpt?" Og de hadde blitt døpt av den storslagne, hellige

profeten, men de ble bare døpt til omvendelse. Deretter ble de gjendøpt, i Jesu Kristi Navn. Og Paulus befalte dem å bli døpt, om igjen.

Herre, i Lyset av Ditt Ord!

³⁵⁴ Jeg befaler hver eneste person, som ikke er døpt i Herren Jesu Kristi Navn, å skynde dere til vannet, raskt, mens dere har en sjanse.

³⁵⁵ Dere som ikke er blitt fylt med den Hellige Ånd; jeg befaler dere, i Herren Jesu Kristi Navn, fall på deres knær. Og ikke reis dere før den Hellige Ånd har helliggjort dere fullstendig og fylt dere med Sin kjærlighet og godhet; inntil din sjel er så tilfredsstilt i Guds Nærvær, at hele ditt begjær er å tjene Ham og vandre for Ham, og arbeide med Ham, hele resten av ditt liv.

³⁵⁶ Gi det. Jeg ber om at Gud må gi dere denne kraften, i Jesu Kristi Navn.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg

Elsker du Ham virkelig? Løft nå opp deres hender.

Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

³⁵⁷ [Broder Branham begynner å nynne *Jeg elsker Ham*—Red.] Hvis det er noen som sitter her, som føler trang i kveld, føler at de trenger å bli døpt, eller trenger dåpen i den Hellige Ånd. Du kjenner ditt behov; det er blitt åpenbart for deg, og du ønsker å bli husket i bønn. Det er ingen av oss som kan gi Den til deg. Åh, vi kan døpe deg. Men, det eneste, vi kan ikke gi deg den Hellige Ånd. Gud gjør det, alene. Men du har følt ditt behov, at Gud taler til ditt hjerte, at du trenger Den, og du vil at vi skal huske deg i bønn. Vil du reise deg opp, slik at vi kan være klar over deg, klar over hvem du er? Gud velsigne deg. Et behov? Herren velsigne deg.

³⁵⁸ Jeg antar det er hundre og femti, kanskje, som står her. Kanskje noe rundt der, hvis jeg kunne se alle. Jeg vet ikke hva som er inni rommene, og rundt på utsiden, løfter hendene sine, og så videre. Men du har et behov.

Nå, la oss be.

³⁵⁹ Nå, dere som ser de menneskene som står ved siden av dere. Og de står som et vitne, fremfor Kristus, "Jeg—jeg—jeg trenger Deg, Herre. Jeg trenger Deg. Jeg—jeg stoler på at jeg er—jeg er én av de som vil finne navnet mitt i kveld bak Seglet over der, som ble satt Der fra verdens grunnleggelse. Noe traff hjertet mitt, og jeg står, Herre. Er det meg? Kaller Du meg? Jeg vil at Du skal åpenbare, for meg, navnet mitt over Der. Fyll meg, og forsegl meg inn i Deg Selv, ved den Hellige Ånd." Dere som allerede har blitt forseglet inn, jeg vil at dere skal reise

dere opp. Snu dere til dem, og legg hendene deres på dem, for å be for dem. [Broder Branham tar en pause.] Nå, vær dødsens oppriktig. [Hele forsamlingen begynner å be—Red.]

³⁶⁰ Himmelske Far, i Herren Jesu Navn, la den mektige Hellige Ånd bevege Seg over denne forsamlingen, som en stormende vind, og kall på hvert eneste hjerte her, Herre. Og send ned dåpen i den Hellige Ånd, over disse menneskene.

Og det er vann som venter.

³⁶¹ “Mens Peter ennå talte disse ord, falt den Hellige Ånd over dem som hørte Ordet, og de ble alle fylt med den Hellige Ånd.”

[Hele forsamlingen fortsetter å be—Red.]

Åpenbaringen av De Syv Segl

(The Revelation Of The Seven Seals)

Disse ti Budskapene av broder William Marrion Branham ble opprinnelig talt på engelsk fra den 17. mars til den 24. mars 1963, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., og han fortsatte med Det Syvende Segl den 25. mars på Sherwood Motel. Da vi har fått tak i klarere og mer komplette originale lydbånd, har disse Budskapene blitt redigert i samsvar med det formatet som foreligger. Det er forsøkt å overføre det muntlige Budskapet fra det magnetiske lydbåndet og ned på trykk på en nøyaktig måte. Denne uforkortede norske oversettelsen ble trykt av Voice of God Recordings.

Alt i denne boken er beskyttet av opphavsrett. Denne boken kan ikke bli solgt, trykt på nytt, oversatt til andre språk, eller brukt til å samle inn penger uten en særskilt skriftlig tillatelse fra William Branham Evangelistic Association.

NORWEGIAN

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org